I

(Πράξεις, γιά τήν ἰσχύ τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1390/81 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 12ης Μαΐου 1981

περί ἐπεκτάσεως στούς μή μισθωτούς καί στά μέλη τῶν οἰκογενειῶν τους τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1408/71 «περί ἐφαρμογῆς τῶν συστημάτων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως στούς μισθωτούς καί στίς οἰκογένειές τους πού διακινοῦνται ἐντός τῆς Κοινότητος»

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τά ἄρθρα 2, 7, 51 καί 235,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς πού διατυπώθηκε κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τή Διοικητική Ἐπιτροπή γιά τήν Κοινωνική Ἀσφάλιση τῶν Διακινουμένων Ἐργαζομένων (1),

τή γνώμη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου (2),

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς (3),

Ἐκτιμώντας:

ὅτι, γιά νά θεσπισθεῖ ἡ ἐλεύθερη κυκλοφορία τῶν μισθωτῶν καί νά ἐξαλειφθοῦν τά ἐμπόδια πού θά προέκυπταν στόν τομέα τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἀπό τήν ἐφαρμογή μόνο τῶν ἐθνικῶν νομοθεσιῶν, τό Συμβούλιο ἐξέδωσε, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 51 τῆς συνθήκης, τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1408/71 περί ἐφαρμογῆς τῶν συστημάτων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως στούς μισθωτούς καί στίς οἰκογένειές τους πού διακινοῦνται ἐντός τῆς Κοινότητος (4), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 196/81 (5), πού καθορίζει τούς κανόνες συντονισμοῦ τῶν συστημάτων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως πού ἰσχύουν γιά τούς μισθωτούς·

ὅτι ἡ ἐλεύθερη κυκλοφορία τῶν προσώπων, πού ἀποτελεῖ μιά ἀπό τίς θεμελειώδεις ἀρχές τῆς Κοινότητος, δέν περιορίζεται μόνο στούς μισθωτούς ἀλλά ἀφορᾶ καί τούς μή μισθωτούς, στά πλαίσια τοῦ δικαιώματος ἐγκαταστάσεως καί τῆς ἐλεύθερης παροχῆς ὑπηρεσιῶν·

ὅτι κρίνεται ἀναγκαῖος ὁ συντονισμός τῶν συστημάτων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως πού ἰσχύουν γιά τούς μή μισθωτούς, ὥστε νά ἐπιτευχθεῖ ἕνας ἀπό τούς στόχους τῆς Κοινότητος· ὅτι ἡ συνθήκη δέν προβλέπει τίς ἀπαιτούμενες γιά τό σκοπό αὐτόν εἰδικές ἐξουσίες δράσεως·

ὅτι, πρός τό σκοπό αὐτό, κατ' ἐφαρμογή τῆς συνθήκης, ἀπαγορεύεται ἀπό τό τέλος τῆς μεταβατικῆς περιόδου κάθε διακριτική μεταχείριση μέ βάση τήν ἐθνικότητα στόν τομέα τοῦ δικαιώματος ἐγκαταστάσεως καί τῆς ἐλεύθερης παροχῆς ὑπηρεσιῶν·

ὅτι, στόν τομέα τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, ἡ ἐφαρμογή μόνο τῶν ἐθνικῶν νομοθεσιῶν δέν θά ἐξασφάλιζε ἐπαρκή προστασία στούς μή μισθωτούς πού διακινοῦνται ἐντός τῆς Κοινότητος· ὅτι γιά νά ἀποκτήσει πλήρη ἰσχύ τό δικαίωμα ἐγκαταστάσεως καί ἡ ἐλεύθερη παροχή ὑπηρεσιῶν πρέπει νά συντονισθοῦν τά συστήματα κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως πού ἰσχύουν γιά τούς μή μισθωτούς·

ὅτι ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 1408/71, παρ' ὅλο πού ἐφαρμόζεται στούς μισθωτούς, καλύπτει, ἐν τούτοις, ἤδη ὁρισμένες κατηγορίες μή μισθωτῶν· ὅτι γιά λόγους ἰσότητας θά ἔπρεπε νά ἐφαρμόζονται κατά τό δυνατόν εὐρύτερα στούς μή μισθωτούς οἱ ἴδιοι κανόνες πού προβλέπονται γιά τούς μισθωτούς·

ὅτι πρέπει νά ἐπέλθουν οἱ ἀναγκαῖες προσαρμογές στόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1408/71 ὥστε νά ἐπιτρέπεται ἡ ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ στούς μή μισθωτούς καί τίς οἰκογένειές τους, πού διακινοῦνται ἐντός τῆς Κοινότητος, κατά τό δυνατόν εὐρύτερα, ἐφ' ὅσον συμβιβάζεται μέ τή φύση τῆς ἐπαγγελματικῆς τους δραστηριότητας καί τά χαρακτηριστικά τῶν εἰδικῶν

(1) ΕΕ ἀριθ. C 14 τῆς 18. 1. 1978, σ. 15.
(2) ΕΕ ἀριθ. C 131 τῆς 5. 6. 1978, σ. 45.
(3) ΕΕ ἀριθ. C 269 τῆς 13. 11. 1978, σ. 40.
(4) ΕΕ ἀριθ. L 149 τῆς 5. 7. 1971, σ. 2.
(5) ΕΕ ἀριθ. L 24 τῆς 28. 1. 1981, σ. 3.

συστημάτων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως στά ὁποῖα ὑπάγονται οἱ κατηγορίες αὐτές·

ὅτι οἱ προσαρμογές πού πρέπει νά ἐπέλθουν στίς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1408/71 ἀπαιτοῦν τήν προσαρμογή ὁρισμένων παραρτημάτων του·

ὅτι ἀπαιτεῖται, ἰδίως, νά προσδιορισθεῖ σέ παράρτημα ἡ ἔννοια τῶν ὅρων «μισθωτός» καί «μή μισθωτός», σύμφωνα μέ τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1408/71, ὅταν ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑπάγεται σέ σύστημα κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως πού ἐφαρμόζεται σέ ὅλους τούς κατοίκους ἤ σέ ὁρισμένες κατηγορίες κατοίκων ἤ στό σύνολο τοῦ ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ Κράτους μέλους· ὅτι εἶναι προτιμότερο νά συγκεντρωθοῦν οἱ διευκρινίσεις αὐτές, καθώς καί ὁ ὅρος «μέλος οἰκογενείας», σέ εἰδικό παράρτημα· ὅτι, ἐκτός τούτου, πρέπει νά προβλεφθοῦν δύο νέα παραρτήματα γιά νά ἀναφερθοῦν τόσο τά εἰδικά συστήματα γιά μή μισθωτούς πού ἀποκλείονται ἀπό τό πεδίο ἐφαρμογῆς τοῦ κανονισμοῦ, ὅσο καί οἱ περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες ἕνα πρόσωπο ὑπάγεται ταυτόχρονα στή νομοθεσία δύο Κρατῶν μελῶν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

'Αρθρο 1

'Ο κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 1408/71 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. 'Ο τίτλος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1408/71 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 14ης 'Ιουνίου 1971

περί τῆς ἐφαρμογῆς τῶν συστημάτων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως στούς μισθωτούς, στούς μή μισθωτούς, καθώς καί στά μέλη τῶν οἰκογενειῶν τους πού διακινοῦνται ἐντός τῆς Κοινότητος».

2. Στό ἄρθρο 1:

α) οἱ περιπτώσεις α καί β ἀντικαθίστανται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«α) ὡς «μισθωτός» καί «μή μισθωτός» νοεῖται ἀντίστοιχα κάθε πρόσωπο:

i) τό ὁποῖο εἶναι ἀσφαλισμένο δυνάμει ὑποχρεωτικῆς ἤ προαιρετικῆς συνεχίσεως τῆς ἀσφαλίσεως κατά ἕνός ἤ περισσοτέρων κινδύνων πού ἀντιστοιχοῦν στούς κλάδους συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως πού ἐφαρμόζεται στούς μισθωτούς,

ii) τό ὁποῖο εἶναι ἀσφαλισμένο ὑποχρεωτικά κατά ἑνός ἤ περισσοτέρων κινδύνων, πού ἀντιστοιχοῦν στούς κλάδους στούς ὁποίους ἐφαρμόζεται ὁ παρών κανονισμός, στό πλαίσιο συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως πού καλύπτει ὅλους τούς κατοίκους ἤ τό σύνολο τοῦ ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ:

— ὅταν οἱ τρόποι διαχειρίσεως ἤ χρηματοδοτήσεως τοῦ συστήματος αὐτοῦ ἐπιτρέπουν τό χαρακτηρισμό του ὡς μισθωτοῦ ἤ μή μισθωτοῦ, ἤ

— ἐλλείψει τέτοιων κριτηρίων, ὅταν τό πρόσωπο εἶναι ἀσφαλισμένο δυνάμει ὑποχρεωτικῆς ἤ προαιρετικῆς συνεχίσεως τῆς ἀσφαλίσεως κατά ἄλλου κινδύνου καθοριζόμενου στό παράρτημα I, στό πλαίσιο συστήματος δημιουργηθέντος πρός ὄφελος τῶν μισθωτῶν ἤ μή μισθωτῶν ἤ ἑνός συστήματος ἀναφερόμενου στό σημεῖο iii ἤ, ἐλλείψει τέτοιου συστήματος στό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος, ὅταν τό πρόσωπο αὐτό ἀνταποκρίνεται στόν ὁρισμό τοῦ παραρτήματος I,

iii) τό ὁποῖο εἶναι ἀσφαλισμένο ὑποχρεωτικά κατά περισσοτέρων κινδύνων πού ἀντιστοιχοῦν στούς κλάδους στούς ὁποίους ἐφαρμόζεται ὁ παρών κανονισμός, στό πλαίσιο ἑνός συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ὀργανωμένου κατά τρόπο ἑνιαῖο ὑπέρ τοῦ συνόλου τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ, σύμφωνα μέ τά κριτήρια πού καθορίζονται στό παράρτημα I,

iv) τό ὁποῖο εἶναι ἀσφαλισμένο προαιρετικά κατά ἑνός ἤ περισσοτέρων κινδύνων πού ἀντιστοιχοῦν στούς κλάδους, στούς ὁποίους ἐφαρμόζεται ὁ παρών κανονισμός, στό πλαίσιο συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως Κράτους μέλους δημιουργηθέντος πρός ὄφελος τῶν μισθωτῶν ἤ μή μισθωτῶν ἤ ὅλων τῶν κατοίκων ἤ ὁρισμένων κατηγοριῶν κατοίκων,

— ἄν τοῦτο ἀσκεῖ μισθωτή ἤ μή μισθωτή δραστηριότητα, ἤ

— ἄν τοῦτο εἶχε προηγουμένως ἀσφαλισθεῖ ὑποχρεωτικά κατά τοῦ ἴδιου κινδύνου στό πλαίσιο συστήματος δημιουργηθέντος πρός ὄφελος τῶν μισθωτῶν ἤ μή μισθωτῶν τοῦ ἴδιου Κράτους μέλους·

β) ὡς «μεθοριακός ἐργαζόμενος» νοεῖται κάθε ἐργαζόμενος, μισθωτός ἢ μή, ὁ ὁποῖος ἀσκεῖ τήν ἐπαγγελματική του δραστηριότητα στό ἔδαφος ἑνός Κράτους μέλους καί κατοικεῖ στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους ὅπου ἐπιστρέφει, κατ' ἀρχήν, κάθε ἡμέρα ἢ τουλάχιστον μιά φορά τήν ἑβδομάδα· πάντως ὁ μεθοριακός ἐργαζόμενος, πού ἀποσπᾶται ἀπό τήν ἐπιχείρηση στήν ὁποία κανονικά ὑπάγεται ἢ πού παρέχει ὑπηρεσίες στό ἔδαφος τοῦ ἴδιου Κράτους μέλους ἢ ἄλλου Κράτους μέλους, διατηρεῖ τήν ἰδιότητα τοῦ μεθοριακοῦ ἐργαζομένου ἐπί χρονικό διάστημα πού δέν ὑπερβαίνει τούς τέσσερις μῆνες, ἀκόμη καί ἄν, κατά τή διάρκεια τοῦ χρονικοῦ αὐτοῦ διαστήματος, δέν δύναται νά ἐπιστρέφει κάθε ἡμέρα ἢ τουλάχιστον μία φορά τήν ἑβδομάδα στόν τόπο τῆς κατοικίας του·»

β) στήν περίπτωση γ πρῶτος καί δεύτερος στίχος, ὁ ὅρος «κάθε ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ὅρο «κάθε μισθωτός»·

γ) ἡ περίπτωση στ ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«στ) ὡς «μέλος τῆς οἰκογενείας» νοεῖται κάθε πρόσωπο πού ὁρίζεται ἢ ἀναγνωρίζεται ὡς μέλος τῆς οἰκογενείας ἢ πού ὁρίζεται ὡς μέλος τοῦ νοικοκυριοῦ ἀπό τή νομοθεσία, δυνάμει τῆς ὁποίας καταβάλλονται οἱ παροχές ἤ, στίς περιπτώσεις πού προβλέπονται ἀπό τό ἄρθρο 22 παράγραφος 1 περίπτωση α καί τό ἄρθρο 31, ἀπό τή νομοθεσία τοῦ Κράτους μέλους στό ἔδαφος τοῦ ὁποίου κατοικεῖ· πάντως, ἄν οἱ νομοθεσίες αὐτές θεωροῦν ὡς μέλος τῆς οἰκογενείας ἢ τοῦ νοικοκυριοῦ μόνον τό πρόσωπο πού ζεῖ ὑπό τή στέγη τοῦ μισθωτοῦ ἢ μή μισθωτοῦ, ὁ ὅρος αὐτός θεωρεῖται ὅτι πληροῦται ὅταν ἡ συντήρηση τοῦ ἐν λόγω προσώπου βαρύνει κυρίως τόν ἐργαζόμενο, μισθωτό ἢ μή. Ἄν ἡ νομοθεσία ἑνός Κράτους μέλους σχετικά μέ τίς εἰς εἶδος παροχές ἀσθενείας ἢ μητρότητος δέν ἐπιτρέπει τή διάκριση τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας ἀπό τά ἄλλα πρόσωπα στά ὁποῖα ἐφαρμόζεται, ὁ ὅρος «μέλος τῆς οἰκογενείας» ἔχει τήν ἔννοια πού τοῦ ἀποδίδεται στό παράρτημα Ι·»·

δ) στήν περίπτωση ζ ὄγδοος καί ἔνατος στίχος, ὁ ὅρος «τοῦ ἀποθανόντος ἐργαζομένου» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ὅρο «τοῦ ἀποθανόντος»·

ε) στήν περίπτωση ι μετά ἀπό τό τελευταῖο ἐδάφιο προστίθεται τό ἑξῆς ἐδάφιο:

«ὁ ὅρος «νομοθεσία» ἀποκλείει, ἐπίσης, τίς διατάξεις πού διέπουν εἰδικά συστήματα γιά μή μισθωτούς τῶν ὁποίων ἡ δημιουργία ἐναπόκειται στήν πρωτοβουλία τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τά ὁποῖα ἐφαρμόζονται μόνο σέ ἕνα τμῆμα τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐν λόγω Κράτους μέλους, ἀνεξάρτητα ἀπό τό ἄν ἢ ὄχι οἱ ἀρχές ἀποφάσισαν νά τίς καταστήσουν ὑποχρεωτικές ἢ νά ἐπεκτείνουν τό πεδίο ἐφαρμογῆς τους. Τά ἐν λόγω εἰδικά συστήματα ἀναφέρονται στό παράρτημα ΙΙ·»·

στ) στήν περίπτωση ιη, οἱ ὅροι «περίοδοι εἰσφορῶν ἢ ἀπασχολήσεως» ἀντικαθίστανται ἀπό τούς ὅρους «περίοδοι εἰσφορῶν, ἀπασχολήσεως ἢ μή μισθωτῆς δραστηριότητος»·

ζ) ἡ περίπτωση ιθ ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«ιθ) ὡς «περίοδοι ἀπασχολήσεως» ἢ «περίοδοι μή μισθωτῆς δραστηριότητος» νοοῦνται οἱ περίοδοι πού καθορίζονται ἢ ἀναγνωρίζονται ὡς τέτοιες ἀπό τή νομοθεσία ὑπό τήν ὁποία πραγματοποιήθηκαν, ὡς καί κάθε ἐξομοιούμενη πρός αὐτές περίοδος, κατά τό μέτρο πού ἀναγνωρίζονται ἀπό τή νομοθεσία αὐτή ὡς ἰσοδύναμες πρός τίς περιόδους ἀπασχολήσεως ἢ πρός τίς περιόδους μή μισθωτῆς δραστηριότητος·»·

η) στήν περίπτωση κα σημεῖο i τελευταῖος στίχος, ὁ ἀριθμός «Ι» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ἀριθμό «ΙΙ».

3. Στό ἄρθρο 2:

α) παράγραφος 1 πρῶτος στίχος, ὁ ὅρος «ἐργαζομένους» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «μισθωτούς ἢ μή μισθωτούς»·

β) παράγραφος 2:

— δεύτερος στίχος, ὁ ὅρος «ἐργαζομένων» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «μισθωτῶν ἢ μή μισθωτῶν»,

— τέταρτος στίχος, οἱ λέξεις «τῶν ἐργαζομένων αὐτῶν» ἀντικαθίστανται ἀπό τίς λέξεις «αὐτῶν τῶν μισθωτῶν ἢ μή μισθωτῶν».

4. Στό ἄρθρο 3 παράγραφος 3 τελευταῖος στίχος, ὁ ἀριθμός «ΙΙ» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ἀριθμό «ΙΙΙ».

5. Στό ἄρθρο 7 παράγραφος 2 περίπτωση γ τελευταῖος στίχος, ὁ ἀριθμός «ΙΙ» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ἀριθμό «ΙΙΙ».

6. Στό ἄρθρο 9 ἡ παράγραφος 1 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Οἱ διατάξεις τῆς νομοθεσίας ἑνός Κράτους μέλους, κατά τίς ὁποῖες ἡ ὑπαγωγή στήν προαιρετική ἀσφάλιση ἤ στήν προαιρετική συνέχιση τῆς ἀσφαλίσεως ἐξαρτᾶται ἀπό τήν κατοικία στό ἔδαφος τοῦ κράτους αὐτοῦ, δέν ἰσχύουν γιά τά πρόσωπα τά ὁποῖα κατοικοῦν στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους σέ οἱαδήποτε στιγμή τῆς προηγούμενης ἐπαγγελματικῆς τους σταδιοδρομίας, ὑπό τήν ἰδιότητα μισθωτῶν ἤ μή μισθωτῶν.».

7. Στό ἄρθρο 10 παράγραφος 2, μετά τίς λέξεις «ὑπό τήν ἰδιότητα τοῦ ἐργαζομένου» προστίθενται οἱ λέξεις «μισθωτοῦ ἤ μή μισθωτοῦ».

8. Τά ὅρθρα 13 καί 14 ἀντικαθίστανται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«*'Αρθρο 13*

Γενικοί κανόνες

1. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τοῦ ἄρθρου 14γ, τά πρόσωπα γιά τά ὁποῖα ἰσχύει ὁ παρών κανονισμός ὑπόκεινται στή νομοθεσία ἑνός μόνου Κράτους μέλους. 'Η νομοθεσία αὐτή προσδιορίζεται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ παρόντος τίτλου.

2. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν ἄρθρων 14 μέχρι 17:

α) τό πρόσωπο πού ἀσκεῖ μισθωτή δραστηριότητα στό ἔδαφος Κράτους μέλους ὑπόκειται στή νομοθεσία τοῦ Κράτους αὐτοῦ, ἀκόμη καί ἄν κατοικεῖ στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους ἤ ἄν ἡ ἐπιχείρηση ἤ ὁ ἐργοδότης πού τό ἀπασχολεῖ ἔχει τήν ἕδρα της ἤ τήν κατοικία του στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους·

β) τό πρόσωπο πού ἀσκεῖ μή μισθωτή δραστηριότητα στό ἔδαφος Κράτους μέλους ὑπόκειται στή νομοθεσία τοῦ Κράτους αὐτοῦ, ἀκόμη καί ἄν κατοικεῖ στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους·

γ) τό πρόσωπο πού ἀσκεῖ ἐπαγγελματική δραστηριότητα σέ πλοῖο ὑπό σημαία ἑνός Κράτους μέλους ὑπόκειται στή νομοθεσία τοῦ Κράτους αὐτοῦ·

δ) οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καί οἱ πρός αὐτούς ἐξομοιούμενοι ὑπόκεινται στή νομοθεσία τοῦ Κράτους μέλους στό ὁποῖο ὑπάγεται ἡ ὑπηρεσία πού τούς ἀπασχολεῖ·

ε) τό πρόσωπο πού καλεῖται ἤ ἐπανακαλεῖται γιά τήν ἐκτέλεση στρατιωτικῆς θητείας ἤ πολιτικῆς ὑπηρεσίας σ'ἕνα Κράτος μέλος ὑπόκειται στή νομοθεσία τοῦ Κράτους αὐτοῦ. "Αν ἡ ὑπαγωγή στή νομοθεσία αὐτή ἐξαρτᾶται ἀπό τήν πραγματοποίηση ἀσφαλιστικῶν περιόδων πρό τῆς κατατάξεώς του στό στρατό ἤ τήν πολιτική ὑπηρεσία ἤ μετά τήν ἀπόλυσή του ἀπό τό στρατό ἤ τήν πολιτική ὑπηρεσία, οἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως πού πραγματοποιήθηκαν δυνάμει τῆς νομοθεσίας κάθε ἄλλου Κράτους μέλους θεωροῦνται, κατά τό ἀναγκαῖο μέτρο, ὡς περίοδοι ἀσφαλίσεως πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τή νομοθεσία τοῦ πρώτου Κράτους μέλους. 'Ο μισθωτός ἤ μή μισθωτός, πού καλεῖται ἤ ἐπανακαλεῖται νά ἐκτελέσει στρατιωτική θητεία ἤ πολιτική ὑπηρεσία, διατηρεῖ τήν ἰδιότητα τοῦ μισθωτοῦ ἤ μή μισθωτοῦ.

'Αρθρο 14

Εἰδικοί κανόνες πού ἰσχύουν γιά τά πρόσωπα πού ἀσκοῦν μισθωτή δραστηριότητα ἐκτός ἀπό τούς ναυτικούς

'Ο κανόνας τοῦ ἄρθρου 13 παράγραφος 2 περίπτωση α ἰσχύει μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν ἑξῆς ἐξαιρέσεων καί εἰδικῶν περιπτώσεων:

1. α) Τό πρόσωπο πού ἀσκεῖ μισθωτή δραστηριόρτητα στό ἔδαφος ἑνός Κράτους μέλους σέ ἐπιχείρηση, στήν ὁποία κανονικά ὑπάγεται καί ἡ ὁποία τόν ἀποσπᾶ στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους πρός ἐκτέλεση ἐργασίας γιά λογαριασμό της, ἐξακολουθεῖ νά ὑπόκειται στή νομοθεσία τοῦ πρώτου Κράτους μέλους, ὑπό τόν ὅρο ὅτι ἡ προβλεπόμενη διάρκεια τῆς ἐργασίας αὐτῆς δέν ὑπερβαίνει τούς δώδεκα μῆνες καί ὅτι δέν ἀποστέλλεται σέ ἀντικατάσταση ἄλλου προσώπου τοῦ ὁποίου ἔληξε ἡ περίοδος ἀποσπάσεως·

β) ἄν ἡ διάρκεια τῆς πρός ἐκτέλεση ἐργασίας παρατείνεται λόγω ἀπρόβλεπτων συνθηκῶν πέραν τῆς διάρκειας πού προεβλέφθη ἀρχικά καί ὑπερβαίνει τούς δώδεκα μῆνες, ἐξακολουθεῖ νά ἰσχύει ἡ νομοθεσία τοῦ πρώτου Κράτους μέλους μέχρι τέλους τῆς ἐργασίας αὐτῆς, ὑπό τόν ὅρο ὅτι ἡ ἁρμόδια ἀρχή τοῦ Κράτους μέλους, στό ἔδαφος τοῦ ὁποίου εἶναι ἀποσπασμένος ὁ ἐνδιαφερόμενος ἤ ὁ ὀργανισμός πού ὁρίζεται ἀπό τήν ἀρχή αὐτή, θά ἔχει παράσχει τή συναίνεσή του· ἡ συναίνεση αὐτή πρέπει νά ζητηθεῖ πρίν λήξει ἡ ἀρχική περίοδος τῶν δώδεκα μηνῶν. 'Η συναίνεση αὐτή πάντως δέν δύναται νά δοθεῖ γιά περίοδο ὑπερβαίνουσα τούς δώδεκα μῆνες.

2. Τό πρόσωπο πού ἀσκεῖ κανονικά μισθωτή δραστηριότητα στό ἔδαφος δύο ἤ περισσότερων

Κρατῶν μελῶν ὑπόκειται στή νομοθεσία ἡ ὁποία προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς:

α) τό πρόσωπο πού εἶναι μέλος τοῦ προσωπικοῦ πού ταξιδεύει διά ξηρᾶς, θαλάσσης ἤ ἀέρος, μιᾶς ἐπιχειρήσεως ἡ ὁποία διενεργεῖ, γιά λογαριασμό δικό της ἤ τρίτων, διεθνεῖς σιδηροδρομικές, ὁδικές, ἀεροπορικές ἤ πλωτές μεταφορές ἐπιβατῶν ἤ ἐμπορευμάτων, ἔχει δέ τήν ἕδρα στό ἔδαφος Κράτους μέλους, ὑπόκειται στή νομοθεσία τοῦ τελευταίου αὐτοῦ Κράτους. Πάντως:

i) τό πρόσωπο πού ἀπασχολεῖται σέ ὑποκαταστήματα ἤ μόνιμη ἀντιπροσωπεία πού διατηρεῖ ἡ ἐπιχείρηση αὐτή στό ἔδαφος Κράτους μέλους, ἄλλου ἀπό ἐκεῖνο στό ὁποῖο ἔχει τήν ἕδρα της, ὑπόκειται στή νομοθεσία τοῦ Κράτους μέλους στό ἔδαφος τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται τό ὑποκατάστημα αὐτό ἤ ἡ μόνιμη ἀντιπροσωπεία·

ii) τό πρόσωπο, πού ἀπασχολεῖται κυρίως στό ἔδαφος τοῦ Κράτους μέλους ὅπου κατοικεῖ, ὑπόκειται στή νομοθεσία τοῦ Κράτους αὐτοῦ, ἀκόμη καί ἄν ἡ ἐπιχείρηση ἡ ὁποία τόν ἀπασχολεῖ δέν ἔχει οὔτε ἕδρα, οὔτε ὑποκατάστημα, οὔτε μόνιμη ἀντιπροσωπεία στό ἔδαφος αὐτό·

β) τό πρόσωπο, πλήν τοῦ ἀναφερομένου στήν περίπτωση α, ὑπόκειται:

i) στή νομοθεσία τοῦ Κράτους μέλους στό ἔδαφος τοῦ ὁποίου κατοικεῖ, ἄν ἀσκεῖ μέρος τῆς δραστηριότητός του στό ἔδαφος αὐτό ἤ ἄν ἀπασχολεῖται γιά λογαριασμό περισσότερων ἐπιχειρήσεων ἤ περισσότερων ἐργοδοτῶν πού ἔχουν τήν ἕδρα ἤ κατοικία τους στό ἔδαφος διαφόρων Κρατῶν μελῶν·

ii) στή νομοθεσία τοῦ Κράτους μέλους στό ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιχείρηση ἤ ὁ ἐργοδότης πού τόν ἀπασχολεῖ ἔχει τήν ἕδρα της ἤ τήν κατοικία του, ἄν δέν κατοικεῖ στό ἔδαφος ἑνός ἀπό τά Κράτη μέλη στά ὁποῖα ἀσκεῖ τή δραστηριότητά του.

3. Τό πρόσωπο πού ἀσκεῖ μισθωτή δραστηριότητα στό ἔδαφος Κράτους μέλους σέ ἐπιχείρηση ἡ ὁποία ἔχει τήν ἕδρα της στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους, καί ἡ ὁποία διασχίζεται ἀπό τά κοινά σύνορα τῶν Κρατῶν αὐτῶν, ὑπόκειται στή νομοθεσία τοῦ Κράτους μέλους στό ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιχείρηση αὐτή ἔχει τήν ἕδρα της.

Ἄρθρο 14α

Εἰδικοί κανόνες πού ἰσχύουν γιά πρόσωπα πού ἀσκοῦν μή μισθωτή δραστηριότητα ἐκτός ἀπό τούς ναυτικούς

Ὁ κανόνας τοῦ ἄρθρου 13 παράγραφος 2 περίπτωση β ἰσχύει μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν ἑξῆς ἐξαιρέσεων καί εἰδικῶν περιπτώσεων:

1. α) Τό πρόσωπο πού ἀσκεῖ κανονικά μή μισθωτή δραστηριότητα στό ἔδαφος ἑνός Κράτους μέλους, καί πού πραγματοποιεῖ μία ἐργασία στό ἔδαφος ἑνός ἄλλου Κράτους μέλους, ἐξακολουθεῖ νά ὑπόκειται στή νομοθεσία τοῦ πρώτου Κράτους μέλους, ὑπό τόν ὅρο ὅτι ἡ προβλεπόμενη διάρκεια τῆς ἐργασίας αὐτῆς δέν ὑπερβαίνει τούς δώδεκα μῆνες·

β) ἄν ἡ διάρκεια τῆς πρός ἐκτέλεση ἐργασίας παρατείνεται λόγω ἀπρόβλεπτων συνθηκῶν πέραν τῆς διάρκειας πού εἶχε προβλεφθεῖ ἀρχικά, καί ὑπερβαίνει τούς δώδεκα μῆνες, ἐξακολουθεῖ να ἰσχύει ἡ νομοθεσία τοῦ πρώτου Κράτους μέλους μέχρι τέλους τῆς ἐργασίας αὐτῆς, ὑπό τόν ὅρο ὅτι ἡ ἁρμόδια ἀρχή τοῦ Κράτους μέλους στό ἔδαφος τοῦ ὁποίου ὁ ἐνδιαφερόμενος μετέβη γιά νά πραγματοποιήσει τήν ἐν λόγω ἐργασία ἤ ὁ ὀργανισμός πού ὁρίζεται ἀπό τήν ἀρχή αὐτή θά ἔχει παράσχει τή συναίνεσή του· ἡ συναίνεση αὐτή πρέπει νά ζητηθεῖ πρίν νά λήξει ἡ ἀρχική περίοδος τῶν δώδεκα μηνῶν. Ἡ συναίνεση αὐτή πάντως δέν δύναται νά δοθεῖ γιά περίοδο πού ὑπερβαίνει τούς δώδεκα μῆνες.

2. Τό πρόσωπο πού ἀσκεῖ κανονικά μή μισθωτή δραστηριότητα στό ἔδαφος δύο ἤ περισσότερων Κρατῶν μελῶν ὑπόκειται στή νομοθεσία τοῦ Κράτους μέλους στό ἔδαφος τοῦ ὁποίου κατοικεῖ, ἄν ἀσκεῖ μέρος τῆς δραστηριότητός του στό ἔδαφος αὐτοῦ τοῦ Κράτους μέλους. Ἄν δέν ἀσκεῖ δραστηριότητα στό ἔδαφος τοῦ Κράτους μέλους ὅπου κατοικεῖ, ὑπόκειται στή νομοθεσία τοῦ Κράτους μέλους στοῦ ὁποίου τό ἔδαφος ἀσκεῖ τήν κύρια δραστηριότητά του. Τά κριτήρια πού προσδιορίζουν τήν κύρια δραστηριότητα ὁρίζονται στόν κανονισμό πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 97.

3. Τό πρόσωπο πού ἀσκεῖ μή μισθωτή δραστηριότητα σέ ἐπιχείρηση ἡ ὁποία ἔχει τήν ἕδρα της στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους, καί ἡ ὁποία διασχίζεται ἀπό τά κοινά σύνορα δύο Κρατῶν

μελῶν, ὑπόκειται στή νομοθεσία τοῦ Κράτους μέλους στό ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιχείρηση αὐτή ἔχει τήν ἕδρα της.

4. Ἂν ἡ νομοθεσία στήν ὁποία ἕνα πρόσωπο θά ἔπρεπε νά ὑπαχθεῖ σύμφωνα μέ τίς παραγράφους 2 ἤ 3 δέν τοῦ ἐπιτρέπει νά συμμετέχει, ἔστω καί ἐθελοντικά, σέ σύστημα ἀσφαλίσεως γήρατος, ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑπάγεται στή νομοθεσία τοῦ ἄλλου Κράτους μέλους ἡ ὁποία θά μποροῦσε νά ἐφαρμοσθεῖ στήν περίπτωσή του ἀνεξάρτητα ἀπό αὐτές τίς διατάξεις ἤ, στήν περίπτωση πού θά μποροῦσαν νά ἐφαρμοσθοῦν οἱ νομοθεσίες δύο ἤ περισσοτέρων Κρατῶν μελῶν, στή νομοθεσία πού καθορίζεται μέ κοινή συμφωνία μεταξύ αὐτῶν τῶν Κρατῶν μελῶν ἤ τῶν ἁρμόδιων ἀρχῶν τους.

Ἄρθρο 14β

Εἰδικοί κανόνες γιά τούς ναυτικούς

Ὁ κανόνας τοῦ ἄρθρου 13 παράγραφος 2 περίπτωση γ ἰσχύει μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν ἑξῆς ἐξαιρέσεων καί εἰδικῶν περιπτώσεων:

1. Τό πρόσωπο πού ἀσκεῖ μισθωτή δραστηριότητα σέ ἐπιχείρηση ἀπό τήν ὁποία κανονικά ἐξαρτᾶται, εἴτε στό ἔδαφος Κράτους μέλους εἴτε σέ πλοῖο ὑπό σημαία Κράτους μέλους, καί ἡ ὁποία τόν ἀποσπᾶ, πρός ἐκτέλεση ἐργασίας γιά λογαριασμό της, σέ πλοῖο ὑπό σημαία ἄλλου Κράτους μέλους, ἐξακολουθεῖ νά ὑπόκειται στή νομοθεσία τοῦ πρώτου Κράτους μέλους ὑπό τούς ὅρους πού προβλέπονται στό ἄρθρο 14 παράγραφος 1.

2. Τό πρόσωπο πού ἀσκεῖ κανονικά μή μισθωτή δραστηριότητα εἴτε στό ἔδαφος Κράτους μέλους εἴτε σέ πλοῖο ὑπό σημαία Κράτους μέλους, καί πού ἐκτελεῖ ἐργασία γιά λογαριασμό του σέ πλοῖο ὑπό σημαία ἄλλου Κράτους μέλους, ἐξακολουθεῖ νά ὑπόκειται στή νομοθεσία τοῦ πρώτου Κράτους μέλους ὑπό τούς ὅρους πού προβλέπονται στό ἄρθρο 14α παράγραφος 1.

3. Τό πρόσωπο τό ὁποῖο, ἐνῶ δέν ἀσκεῖ συνήθως τήν ἐπαγγελματική του δραστηριότητα στή θάλασσα, ἐκτελεῖ ἐργασία στά χωρικά ὕδατα ἤ σέ λιμάνι Κράτους μέλους, σέ πλοῖο ὑπό σημαία ἄλλου Κράτους μέλους πού εὑρίσκεται σέ αὐτά τά χωρικά ὕδατα ἤ σέ αὐτό τό λιμάνι, χωρίς νά ἀνήκει στό πλήρωμα τοῦ πλοίου αὐτοῦ, ὑπόκειται στή νομοθεσία τοῦ πρώτου Κράτους μέλους.

4. Τό πρόσωπο πού ἀσκεῖ μισθωτή δραστηριότητα σέ πλοῖο ὑπό σημαία Κράτους μέλους, καί ἀμείβεται γιά τή δραστηριότητα αὐτή ἀπό ἐπιχείρηση ἤ πρόσωπο πού ἑδρεύει ἤ κατοικεῖ στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους, ὑπόκειται στή νομοθεσία τοῦ τελευταίου αὐτοῦ Κράτους ἄν κατοικεῖ στό ἔδαφός του· ἡ ἐπιχείρηση ἤ τό πρόσωπο πού καταβάλλει τήν ἀμοιβή θεωρεῖται ὡς ἐργοδότης γιά τήν ἐφαρμογή τῆς νομοθεσίας αὐτῆς.

Ἄρθρο 14γ

Εἰδικοί κανόνες γιά πρόσωπα πού ἀσκοῦν ταυτόχρονα μισθωτή δραστηριότητα στό ἔδαφος Κράτους μέλους καί μή μισθωτή δραστηριότητα στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους

1. Τό πρόσωπο πού ἀσκεῖ ταυτόχρονα μισθωτή δραστηριότητα στό ἔδαφος Κράτους μέλους καί μή μισθωτή δραστηριότητα στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους ὑπόκειται:

α) μέ τήν ἐπιφύλαξη τῆς περιπτώσεως β, στή νομοθεσία τοῦ Κράτους μέλους στό ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἀσκεῖ μισθωτή δραστηριότητα·

β) στίς περιπτώσεις πού ἀναφέρονται στό παράρτημα VII, στή νομοθεσία καθενός ἀπό αὐτά τά Κράτη μέλη ὅσον ἀφορᾶ τή δραστηριότητα πού ἀσκεῖται στό ἔδαφός τους.

2. Οἱ λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 1 περίπτωση β θά καθορισθοῦν σέ κανονισμό πού θά ἐκδώσει τό Συμβούλιο κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρο 14δ

Διάφορες διατάξεις

1. Τό πρόσωπο πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 14 παράγραφοι 2 καί 3, στό ἄρθρο 14α παράγραφοι 2, 3 καί 4 καί στό ἄρθρο 14γ παράγραφος 1 περίπτωση α, θεωρεῖται, γιά τούς σκοπούς ἐφαρμογῆς τῆς νομοθεσίας πού καθορίζεται σύμφωνα μέ αὐτές τίς διατάξεις, ὅτι ἄσκησε τό σύνολο τῆς ἐπαγγελματικῆς του δραστηριότητος ἤ τῶν ἐπαγγελματικῶν του δραστηριοτήτων στό ἔδαφος τοῦ ἐνδιαφερόμενου Κράτους μέλους.

2. Οἱ διατάξεις τῆς νομοθεσίας ἑνός Κράτους μέλους, πού προβλέπουν ὅτι ὁ δικαιοῦχος συντάξεως πού ἀσκεῖ ἐπαγγελματική δραστηριότητα δέν ὑπά-

γεται σέ ὑποχρεωτική ἀσφάλιση λόγω τῆς δραστηριότητος αὐτῆς, ἰσχύουν ἐπίσης γιά τόν δικαιοῦχο συντάξεως ἡ ὁποία ἐκτήθη δυνάμει τῆς νομοθεσίας ἄλλου Κράτους μέλους, ἐκτός ἄν ὁ ἐνδιαφερόμενος ζητήσει ρητῶς νά ὑπαχθεῖ στήν ὑποχρεωτική ἀσφάλιση, ἀπευθυνόμενος στόν φορέα πού ὁρίζεται ἀπό τήν ἁρμόδια ἀρχή τοῦ πρώτου Κράτους μέλους καί ἀναγράφεται στό παράρτημα 10 τοῦ κανονισμοῦ πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 97.».

9. Στό ἄρθρο 15, ἡ παράγραφος 1 ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«1. Τά ἄρθρα 13 μέχρι 14δ δέν ἰσχύουν γιά τήν προαιρετική ἀσφάλιση ἤ τήν προαιρετική συνέχιση τῆς ἀσφαλίσεως, ἐκτός ἄν, γιά ἕναν ἀπό τούς κλάδους πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 4, ὑπάρχει σέ ἕνα Κράτος μέλος μόνο προαιρετικό σύστημα ἀσφαλίσεως.».

10. Τό ἄρθρο 17 ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«*Ἄρθρο 17*

Ἐξαιρέσεις τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 13 μέχρι 16

Δύο ἤ περισσότερα Κράτη μέλη, οἱ ἁρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν αὐτῶν ἤ οἱ ὀργανισμοί πού ἔχουν ὁρισθεῖ ἀπό τίς ἀρχές αὐτές δύνανται, κατόπιν κοινῆς συμφωνίας, νά προβλέψουν ἐξαιρέσεις τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 13 μέχρι 16, πρός τό συμφέρον ὁρισμένων κατηγοριῶν προσώπων πού ἀσκοῦν μισθωτή ἤ μή μισθωτή δραστηριότητα ἤ ὁρισμένων ἀπό τά πρόσωπα αὐτά.».

11. Στό ἄρθρο 18 παράγραφος 2 ἕκτος στίχος, ὁ ὅρος «ὁ ἐνδιαφερόμενος ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ὅρο «ὁ ἐνδιαφερόμενος».

12. Στόν τίτλο τοῦ τμήματος 2, ὁ ὅρος «ἐργαζόμενοι» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «μισθωτοί ἤ μή μισθωτοί».

13. Στό ἄρθρο 19 παράγραφος 1 πρῶτος στίχος καί παράγραφος 2 δεύτερο ἐδάφιο, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός».

14. Στό ἄρθρο 20 πέμπτος στίχος, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ὅρο «ὁ ἐνδιαφερόμενος».

15. Στό ἄρθρο 21 παράγραφος 1 πρῶτος στίχος παράγραφος 2 δεύτερο ἐδάφιο καί παράγραφος 4, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός».

16. Στό ἄρθρο 22:

α) παράγραφος 1 πρῶτος στίχος, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός».

β) παράγραφος 3 πρῶτο ἐδάφιο, ὁ ὅρος «ἑνός ἐργαζομένου» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ἑνός μισθωτοῦ ἤ μή μισθωτοῦ»·

γ) παράγραφος 3 δεύτερο ἐδάφιο καί δεύτερο ἐδάφιο περίπτωση α, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός»·

δ) παράγραφος 4 πρῶτος στίχος, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός».

17. Στό ἄρθρο 23, οἱ παράγραφοι 1 καί 2 ἀντικαθίστανται ἀπό τό ἑξῆς κείμενο:

«1. Ὁ ἁρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ἡ νομοθεσία τοῦ ὁποίου προβλέπει ὅτι ὁ ὑπολογισμός τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν βασίζεται ἐπί μέσων ἀποδοχῶν, καθορίζει τίς μέσες αὐτές ἀποδοχές ἀποκλειστικά βάσει τῶν διαπιστωθέντων ἀποδοχῶν κατά τή διάρκεια τῶν περιόδων πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τή νομοθεσία αὐτή.

2. Ὁ ἁρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ἡ νομοθεσία τοῦ ὁποίου προβλέπει ὅτι ὁ ὑπολογισμός τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν βασίζεται ἐπί κατ' ἀποκοπήν ἀποδοχῶν, λαμβάνει ὑπόψη ἀποκλειστικά τίς κατ' ἀποκοπήν ἤ, κατά περίπτωση, τό μέσο ὅρο τῶν κατ' ἀποκοπήν ἀποδοχῶν πού ἀντιστοιχοῦν στίς περιόδους πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τή νομοθεσία αὐτή.».

18. Στό ἄρθρο 24 παράγραφος 1:

— πρῶτος στίχος, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός»,

— ὄγδοος στίχος, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος αὐτός» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «αὐτός ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός».

19. Στό ἄρθρο 25:

α) παράγραφος 1 πρῶτος στίχος, ὁ ὅρος «ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «μισθωτός ἤ μή μισθωτός»·

β) παράγραφος 2 πρῶτος στίχος, ὁ ὅρος «ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ὅρο «μισθωτός».

20. Στό ἄρθρο 26 παράγραφος 1 πρῶτος στίχος, ὁ ὅρος «ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «μισθωτός ἤ μή μισθωτός.».

21. Τό ἄρθρο 34 ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«Ἄρθρο 34

Γενικές διατάξεις

1. Γιά τήν ἐφαρμογή τῶν ἄρθρων 28, 28α, 29 καί 31, ὁ δικαιοῦχος δύο ἤ περισσότερων συντάξεων, ὀφειλομένων κατά τή νομοθεσία ἑνός μόνο Κράτους μέλους, θεωρεῖται δικαιοῦχος συντάξεως ὀφειλόμενης κατά τή νομοθεσία ἑνός Κράτους μέλους κατά τήν ἔννοια τῶν διατάξεων αὐτῶν.

2. Οἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 27 μέχρι 33 δέν ἰσχύουν γιά τό δικαιοῦχο συντάξεως ἤ γιά τά μέλη τῆς οἰκογενείας του πού δικαιοῦνται παροχῶν δυνάμει τῆς νομοθεσίας ἑνός Κράτους μέλους ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἀσκοῦν ἐπαγγελματική δραστηριότητα. Στήν περίπτωση αὐτή, καί γιά τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου, ὁ ἐνδιαφερόμενος θεωρεῖται ὡς μισθωτός ἤ μή μισθωτός ἤ μέλος οἰκογενείας μισθωτοῦ ἤ μή μισθωτοῦ.».

22. Στό ἄρθρο 35:

α) οἱ παράγραφοι 1 καί 2 ἀντικαθίστανται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«1. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2, ἄν ἡ νομοθεσία τῆς χώρας διαμονῆς ἤ κατοικίας προβλέπει περισσότερα συστήματα ἀσφαλίσεως ἀσθενείας ἤ μητρότητος, οἱ διατάξεις πού ἐφαρμόζονται δυνάμει τοῦ ἄρθρου 19, τοῦ ἄρθρου 21 παράγραφος 1, τῶν ἄρθρων 22, 25 ἤ 26, τοῦ ἄρθρου 28 παράγραφος 1, τοῦ ἄρθρου 29 παράγραφος 1 ἤ τοῦ ἄρθρου 31, εἶναι οἱ διατάξεις τοῦ συστήματος ἐκείνου στό ὁποῖο ὑπάγονται οἱ χειρώνακτες ἐργαζόμενοι τῆς βιομηχανίας χάλυβα. Ἐν τούτοις, ἄν ἡ ἐν λόγω νομοθεσία προβλέπει εἰδικό σύστημα γιά τούς ἐργαζομένους τῶν ὀρυχείων καί τῶν παρεμφερῶν ἐπιχειρήσεων, οἱ διατάξεις τοῦ συστήματος αὐτοῦ ἐφαρμόζονται στήν κατηγορία αὐτή τῶν ἐργαζομένων καί στά μέλη τῆς οἰκογενείας τους, ἐφ' ὅσον ὁ φορέας τοῦ τόπου διαμονῆς ἤ κατοικίας, πρός τόν ὁποῖο ἀπευθύνονται, εἶναι ἁρμόδιος γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ συστήματος αὐτοῦ.

2. Ἄν ἡ νομοθεσία τῆς χώρας διαμονῆς ἤ κατοικίας προβλέπει ἕνα ἤ περισσότερα εἰδικά καθεστῶτα γιά τό σύνολο ἤ τό μεγαλύτερο μέρος τῶν ἐπαγγελματικῶν κατηγοριῶν τῶν μή μισθωτῶν, τά ὁποῖα χορηγοῦν λιγότερο εὐνοϊκές παροχές σέ εἶδος ἀπό ἐκεῖνες πού χορηγοῦνται στούς μισθωτούς, οἱ διατάξεις πού ἐφαρμόζονται στόν ἐνδιαφερόμενο καί στά μέλη τῆς οἰκογενείας του, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 19 παράγραφος 1 περίπτωση α καί παράγραφος 2, τοῦ ἄρθρου 22 παράγραφος 1 περίπτωση ι καί παράγραφος 3, τοῦ ἄρθρου 28 παράγραφος 1 περίπτωση α ἤ τοῦ ἄρθρου 31 περίπτωση α, εἶναι οἱ διατάξεις τοῦ ἤ τῶν συστημάτων πού καθορίζονται ἀπό τόν κανονισμό ἐφαρμογῆς πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 97:

α) ὅταν, στό ἁρμόδιο Κράτος, ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑπάγεται σέ εἰδικό σύστημα πού ἰσχύει γιά μή μισθωτούς, τό ὁποῖο ἐπίσης χορηγεῖ λιγότερο εὐνοϊκές παροχές σέ εἶδος ἀπό ἐκεῖνες πού χορηγοῦνται στούς μισθωτούς· ἤ

β) ὅταν, δυνάμει τῆς νομοθεσίας περί συντάξεως τοῦ ἁρμόδιου ἤ τῶν ἁρμόδιων Κρατῶν μελῶν, ὁ δικαιοῦχος συντάξεως ἤ συντάξεων δικαιοῦται νά λαμβάνει μόνο τίς παροχές σέ εἶδος πού προβλέπονται ἀπό εἰδικό σύστημα πού ἰσχύει γιά μή μισθωτούς, τό ὁποῖο ἐπίσης χορηγεῖ λιγότερο εὐνοϊκές παροχές σέ εἶδος ἀπό ἐκεῖνες πού λαμβάνουν οἱ μισθωτοί.»·

β) οἱ παράγραφοι 2 καί 3 γίνονται ἀντίστοιχα παράγραφοι 3 καί 4·

γ) στή νέα παράγραφο 3, ὁ ὅρος «τούς ἐργαζομένους» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «τούς μισθωτούς ἤ μή μισθωτούς».

23. Στόν τίτλο III κεφάλαιο 2 τμῆμα 1, στήν ἐπικεφαλίδα, ὁ ὅρος «ἐργαζόμενοι» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «μισθωτοί ἤ μή μισθωτοί».

24. Στό ἄρθρο 37:

α) παράγραφος 1 πρῶτος στίχος, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός»·

β) παράγραφος 2 πρῶτος στίχος, ὁ ἀριθμός III ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ἀριθμό IV.

25. Στό ἄρθρο 38:

α) παράγραφος 2:

— τρίτος στίχος, μετά ἀπό τή λέξη «πραγματοποιηθεῖ» προστίθεται ἡ λέξη «ἀποκλειστικά»,

— τέταρτος στίχος, μετά ἀπό τίς λέξεις «εἰδικό σύστημα ἀσφαλίσεως», προστίθενται οἱ λέξεις «πού ἐφαρμόζεται σέ μισθωτούς»·

β) προστίθεται ἡ ἀκόλουθη παράγραφος:

«3. Ἄν ἡ νομοθεσία Κράτους μέλους ἐξαρτᾶ τή χορήγηση ὁρισμένων παροχῶν ἀπό τόν ὅρο ὅτι οἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως ἔχουν πραγματοποιηθεῖ ἀποκλειστικά σέ ἐπάγγελμα ὑπαγόμενο σέ εἰδι-

κό σύστημα ἀσφαλίσεως, πού ἐφαρμόζεται σέ μή μισθωτούς, οἱ περίοδοι πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τό καθεστώς νομοθεσιῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν λαμβάνονται ὑπόψη γιά τή χορήγηση τῶν παροχῶν αὐτῶν μόνον ἄν ἔχουν πραγματοποιηθεῖ ὑπό ἀντίστοιχο σύστημα ἤ, ἐλλείψει τέτοιου συστήματος, στό ἴδιο ἐπάγγελμα.

Ἄν, ἀφοῦ ληφθοῦν ὑπόψη οἱ περίοδοι πού πραγματοποιήθηκαν κατ' αὐτό τόν τρόπο, ὁ ἐνδιαφερόμενος δέν πληροῖ τίς ἀπαιτούμενες προϋποθέσεις γιά νά λάβει τίς ἐν λόγω παροχές, οἱ περίοδοι αὐτές λαμβάνονται ὑπόψη γιά τή χορήγηση τῶν παροχῶν τοῦ γενικοῦ συστήματος ἀσφαλίσεως ἤ, ἐλλείψει τέτοιου συστήματος, τοῦ συστήματος πού ἐφαρμόζεται κατά περίπτωση στούς ἐργάτες ἤ τούς ὑπαλλήλους, στό μέτρο πού οἱ περίοδοι αὐτές πραγματοποιήθηκαν ὑπό σύστημα ἀσφαλίσεως ἄλλο ἀπό τό προαναφερόμενο ἀντίστοιχο σύστημα καί μέ τήν προϋπόθεση ὅτι ὁ ἐνδιαφερόμενος ἦταν ἐπίσης ἀσφαλισμένος βάσει αὐτοῦ τοῦ γενικοῦ συστήματος ἤ, ἐλλείψει τέτοιου συστήματος, βάσει τοῦ συστήματος πού ἐφαρμόζεται κατά περίπτωση στούς ἐργάτες ἤ ὑπαλλήλους.».

26. Στό ἄρθρο 39, ἡ παράγραφος 3 ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«3. Ὁ ἐνδιαφερόμενος ὁ ὁποῖος δέν δικαιοῦται παροχῶν, κατ' ἐφαρμογή τῆς παραγράφου 1, λαμβάνει τίς παροχές τίς ὁποῖες δικαιοῦται ἀκόμη δυνάμει τῆς νομοθεσίας ἄλλου Κράτους μέλους, λαμβανομένων ὑπόψη, κατά περίπτωση, τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 38.».

27. Στόν τίτλο III κεφάλαιο 2 τμῆμα 2, στήν ἐπικεφαλίδα, ὁ ὅρος «ἐργαζόμενοι» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «μισθωτοί ἤ μή μισθωτοί».

28. Στό ἄρθρο 40:

α) παράγραφος 1 πρῶτος στίχος, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός»·

β) παράγραφος 2, ὁ ἀριθμός «III» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ἀριθμό «IV» στόν:

— τέταρτο στίχο,

— τελευταῖο στίχο τῆς πρώτης περιπτώσεως,

— τελευταῖο στίχο τῆς δεύτερης περιπτώσεως·

γ) παράγραφος 3 περίπτωση α:

— ὁ ἀριθμός «III» τοῦ παραρτήματος ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ἀριθμό «IV»,

— οἱ λέξεις «ὅταν ἕνας ἐργαζόμενος» ἀντικαθίστανται ἀπό τίς λέξεις «ὅταν μισθωτός ἤ μή μισθωτός»·

δ) παράγραφος 4 τελευταῖος στίχος, ὁ ἀριθμός «IV» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ἀριθμό «V».

29. Στό ἄρθρο 41:

α) παράγραφος 1 δεύτερος στίχος, ὁ ὅρος «ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «μισθωτός ἤ μή μισθωτός»·

β) παράγραφος 1 περίπτωση δ σημεῖο iii τελευταῖος στίχος, ὁ ἀριθμός «III» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ἀριθμό «IV»,

γ) παράγραφος 2 δεύτερος στίχος, ὁ ὅρος «ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «μισθωτός ἤ μή μισθωτός».

30. Στό ἄρθρο 44:

α) στόν τίτλο, ὁ ὅρος «ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «μισθωτός ἤ μή μισθωτός»·

β) παράγραφος 1 πρῶτος στίχος, ὁ ὅρος «ἐργαζομένου» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «μισθωτοῦ ἤ μή μισθωτοῦ»·

γ) παράγραφος 2 δεύτερος καί πέμπτος στίχος, ὁ ὅρος «ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «μισθωτός ἤ μή μισθωτός»·

31. Στό ἄρθρο 45:

α) στόν τίτλο, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός»·

β) παράγραφος 2:

— τρίτος στίχος, μετά τίς λέξεις «ἔχουν πραγματοποιηθεῖ», προστίθεται ἡ λέξη «ἀποκλειστικά»,

— μετά τίς λέξεις «εἰδικό σύστημα ἀσφαλίσεως» προστίθενται οἱ λέξεις «πού ἐφαρμόζεται σέ μισθωτούς».

γ) προστίθεται ἡ ἀκόλουθη παράγραφος:

«3. Ἄν ἡ νομοθεσία Κράτους μέλους ἐξαρτᾶ τή χορήγηση ὁρισμένων παροχῶν ἀπό τόν ὅρο ὅτι οἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως ἔχουν πραγματοποιηθεῖ ἀποκλειστικά σέ ἐπάγγελμα ὑπαγόμενο σέ εἰδικό σύστημα ἀσφαλίσεως πού ἐφαρμόζεται σέ μή μισθωτούς, οἱ περίοδοι πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τό καθεστώς νομοθεσιῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν λαμβάνονται ὑπόψη γιά τή χορήγηση τῶν παροχῶν αὐτῶν μόνον ἄν ἔχουν πραγματοποιηθεῖ ὑπό ἀντίστοιχο σύστημα ἤ, ἐλλείψει τέτοιου συστήματος, στό ἴδιο ἐπάγγελμα.

"Αν, ἀφοῦ ληφθοῦν ὑπόψη οἱ περίοδοι πού πραγματοποιήθηκαν κατ' αὐτό τόν τρόπο, ὁ ἐνδιαφερόμενος δέν πληροῖ τίς ἀπαιτούμενες προϋποθέσεις γιά νά λάβει τίς ἐν λόγω παροχές, οἱ περίοδοι αὐτές λαμβάνονται ὑπόψη γιά τή χορήγηση τῶν παροχῶν τοῦ γενικοῦ συστήματος ἤ, ἐλλείψει τέτοιου συστήματος, τοῦ συστήματος πού ἐφαρμόζεται κατά περίπτωση στούς ἐργάτες ἤ τούς ὑπαλλήλους, στό μέτρο πού οἱ περίοδοι αὐτές πραγματοποιήθηκαν ὑπό σύστημα ἀσφαλίσεως ἄλλο ἀπό τό προαναφερόμενο ἀντίστοιχο σύστημα καί μέ τήν προϋπόθεση ὅτι ὁ ἐνδιαφερόμενος ἦταν ἐπίσης ἀσφαλισμένος βάσει αὐτοῦ τοῦ γενικοῦ συστήματος ἤ, ἐλλείψει τέτοιου συστήματος, βάσει τοῦ συστήματος πού ἐφαρμόζεται κατά περίπτωση στούς ἐργάτες ἤ ὑπαλλήλους.»·

δ) ἡ παράγραφος 3 γίνεται παράγραφος 4, στήν ὁποία ὁ ὅρος «ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ὅρο «μισθωτός» στό δεύτερο καί ἕκτο στίχο»·

ε) προστίθενται οἱ ἀκόλουθες παράγραφοι:

«5. 'Η παράγραφος 4 ἐφαρμόζεται στούς μή μισθωτούς γιά νά καθορισθεῖ ἄν πληροῦνται οἱ ἀπαιτούμενες προϋποθέσεις γιά τή χορήγηση παροχῶν ἐπιζώντων.

6. "Αν ἡ νομοθεσία ἑνός Κράτους μέλους, πού ἐξαρτᾶ τή χορήγηση παροχῶν ἀναπηρίας ἀπό τήν προϋπόθεση ὅτι ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑπόκειται σέ αὐτή τή νομοθεσία κατά τό χρόνο τῆς ἐπελεύσεως τοῦ κινδύνου, δέν ἀπαιτεῖ καμιά διάρκεια ἀσφαλίσεως οὔτε γιά τή κτήση τοῦ δικαιώματος οὔτε γιά τόν ὑπολογισμό τῶν παροχῶν, κάθε μή μισθωτός πού ἔπαυσε νά ὑπόκειται σέ αὐτή τή νομοθεσία θεωρεῖται, γιά τούς σκοπούς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κεφαλαίου, ὅτι ἐξακολουθεῖ νά ὑπόκειται σ' αὐτή κατά τό χρόνο τῆς ἐπελεύσεως τοῦ κινδύνου, ἐφ' ὅσον ὑπόκειται στή νομοθεσία ἑνός ἄλλου Κράτους μέλους κατά τό χρόνο τῆς ἐπελεύσεως τοῦ κινδύνου.».

32. Στό ἄρθρο 46:

α) παράγραφος 1 πρῶτο ἐδάφιο δεύτερος στίχος, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός»·

β) παράγραφος 2 δεύτερος στίχος, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός»·

γ) παράγραφος 2 περίπτωση α, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός».

33. Στό ἄρθρο 47, ἡ παράγραφος 1 ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«1. Γιά τόν ὑπολογισμό τοῦ θεωρητικοῦ ποσοῦ πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 46 παράγραφος 2 περίπτωση α, ἰσχύουν οἱ ἀκόλουθοι κανόνες:

α) ὁ ἁρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ἡ νομοθεσία τοῦ ὁποίου προβλέπει ὅτι ὁ ὑπολογισμός τῶν παροχῶν βασίζεται ἐπί μέσων ἀποδοχῶν, μέσης εἰσφορᾶς, μέσης προσαυξήσεως ἤ ἐπί τῆς σχέσεως ἡ ὁποία ὑπῆρχε κατά τίς περιόδους ἀσφαλίσεως μεταξύ τῶν μεικτῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἐνδιαφερομένου καί τοῦ μέσου ὅρου τῶν μεικτῶν ἀποδοχῶν ὅλων τῶν ἀσφαλισμένων, ἐξαιρέσει τῶν μαθητευομένων, προσδιορίζει τά μέσα ἤ τά ἀναλογικά αὐτά ποσά ἀποκλειστικά βάσει τῶν ἀσφαλιστικῶν περιόδων πού πραγαματοποιήθηκαν ὑπό τή νομοθεσία τοῦ Κράτους αὐτοῦ, ἤ τῶν μεικτῶν ἀποδοχῶν πού εἰσέπραξε ὁ ἐνδιαφερόμενος κατά τή διάρκεια μόνο τῶν περιόδων αὐτῶν·

β) ὁ ἁρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ἡ νομοθεσία τοῦ ὁποίου προβλέπει ὅτι ὁ ὑπολογισμός τῶν παροχῶν βασίζεται ἐπί τοῦ ποσοῦ τῶν ἀποδοχῶν, τῶν εἰσφορῶν ἤ τῶν προσαυξήσεων, προσδιορίζει τίς ἀποδοχές, τίς εἰσφορές ἤ τίς προσαυξήσεις, πού πρέπει νά ληφθοῦν ὑπόψη σχετικά μέ τίς περιόδους ἀσφαλίσεως ἤ κατοικίας πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τίς νομοθεσίες ἄλλων Κρατῶν μελῶν, βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν ἀποδοχῶν, τῶν εἰσφορῶν ἤ τῶν προσαυξήσεων, ὁ ὁποῖος διαπιστοῦται γιά τίς περιόδους ἀσφαλίσεως πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τή νομοθεσία πού ἐφαρμόζει ὁ φορέας αὐτός·

γ) ὁ ἁρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ἡ νομοθεσία τοῦ ὁποίου προβλέπει ὅτι ὁ ὑπολογισμός τῶν παροχῶν βασίζεται ἐπί ἀποδοχῶν ἤ κατ' ἀποκοπήν ποσοῦ, θεωρεῖ ὅτι οἱ ἀποδοχές ἤ τό ποσόν πού πρέπει νά ληφθεῖ ὑπόψη σχετικά μέ τίς περιόδους ἀσφαλίσεως ἤ κατοικίας πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τίς νομοθεσίες ἄλλων Κρατῶν μελῶν εἶναι ἴσο μέ τίς ἀποδοχές ἤ τό κατ' ἀποκοπήν ποσό ἤ, κατά περίπτωση, μέ τό μέσο ὅρο τῶν ἀποδοχῶν ἤ τῶν κατ' ἀποκοπήν ποσῶν πού ἀντιστοιχοῦν στίς περιόδους ἀσφαλίσεως πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τή νομοθεσία πού ἐφαρμόζει ὁ φορέας αὐτός·

δ) ὁ ἁρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ἡ νομοθεσία τοῦ ὁποίου προβλέπει ὅτι ὁ ὑπολογισμός τῶν παροχῶν βασίζεται, γιά ὁρισμένες περιόδους, ἐπί τοῦ ποσοῦ τῶν ἀποδοχῶν καί, γιά ἄλλες περιόδους, ἐπί ἀποδοχῶν ἤ κατ' ἀποκοπήν ποσοῦ, λαμβάνει ὑπόψη, σχετικά μέ τίς περιόδους ἀσφαλίσεως ἤ κατοικίας πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τίς νομοθεσίες ἄλλων Κρατῶν μελῶν, τίς ἀποδοχές ἤ τά κατ' ἀποκοπήν ποσά πού προσδιορίστηκαν σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῶν περιπτώ-

σεων β ἤ γ ἤ τό μέσο ὅρο αὐτῶν τῶν ἀποδοχῶν ἤ ποσῶν, ἀνάλογα μέ τήν περίπτωση· ἄν, γιά ὅλες τίς περιόδους πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τή νομοθεσία πού ἐφαρμόζει ὁ φορέας αὐτός, ὁ ὑπολογισμός τῶν παροχῶν βασίζεται ἐπί ἀποδοχῶν ἤ κατ' ἀποκοπήν ποσοῦ, ὁ φορέας θεωρεῖ ὅτι οἱ ἀποδοχές πού πρέπει νά ληφθοῦν ὑπόψη σχετικά μέ τίς περιόδους ἀσφαλίσεως ἤ κατοικίας πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τίς νομοθεσίες ἄλλων Κρατῶν μελῶν εἶναι ἴσες μέ τίς πλασματικές ἀποδοχές πού ἀντιστοιχοῦν σ' αὐτές τίς ἀποδοχές ἤ στό κατ' ἀποκοπήν ποσό».

34. Στό ἄρθρο 52 πρῶτος στίχος, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός».

35. Στό ἄρθρο 53 τελευταῖος στίχος, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ὅρο «ὁ ἐνδιαφερόμενος».

36. Στό ἄρθρο 54 παράγραφος 1 πρῶτος στίχος καί παράγραφος 2 πρῶτος στίχος, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός».

37. Στό ἄρθρο 55 παράγραφος 1 πρῶτος στίχος, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός».

38. Στό ἄρθρο 58, οἱ παράγραφοι 1 καί 2 ἀντικαθίστανται ἀπό τό ἑξῆς κείμενο:

«1. Ὁ ἁρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ἡ νομοθεσία τοῦ ὁποίου προβλέπει ὅτι ὁ ὑπολογισμός τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν βασίζεται ἐπί μέσων ἀποδοχῶν, καθορίζει τίς μέσες αὐτές ἀποδοχές ἀποκλειστικά βάσει τῶν διαπιστωθέντων ἀποδοχῶν κατά τή διάρκεια τῶν περιόδων πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τή νομοθεσία αὐτή.

2. Ὁ ἁρμόδιος φορέας Κράτους μέλους, ἡ νομοθεσία τοῦ ὁποίου προβλέπει ὅτι ὁ ὑπολογισμός τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν βασίζεται ἐπί κατ' ἀποκοπήν ἀποδοχῶν, λαμβάνει ὑπόψη ἀποκλειστικά τίς κατ' ἀποκοπήν ἤ, κατά περίπτωση, τό μέσο ὅρο τῶν κατ' ἀποκοπήν ἀποδοχῶν πού ἀντιστοιχοῦν στίς περιόδους πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τή νομοθεσία αὐτή.».

39. Στό ἄρθρο 60, ἡ παράγραφος 1 ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«1. Σέ περίπτωση ἐπιδεινώσεως ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας, γιά τήν ὁποία ἕνας μισθωτός ἤ μή μισθωτός ἔλαβε ἤ λαμβάνει ἀποζημίωση δυνάμει τῆς νομοθεσίας Κράτους μέλους, ἰσχύουν οἱ ἀκόλουθες διατάξεις:

α) ἄν ὁ ἐνδιαφερόμενος, ἀφ' ὅτου λαμβάνει τίς παροχές, δέν ἄσκησε, ὑπό τή νομοθεσία ἄλλου Κράτους μέλους, ἐπαγγελματική δραστηριότητα πού δυνατόν νά προκαλέσει ἤ νά ἐπιδεινώσει τήν ἐν λόγω ἀσθένεια, ὁ ἁρμόδιος φορέας τοῦ πρώτου Κράτους ὑποχρεοῦται νά ἀναλάβει τό βάρος τῶν παροχῶν, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς νομοθεσίας πού ἐφαρμόζεται ἀπ' αὐτόν, ἀφοῦ λάβει ὑπόψη τήν ἐπιδείνωση·

β) ἄν ὁ ἐνδιαφερόμενος, ἀφ' ὅτου λαμβάνει τίς παροχές, ἔχει ἀσκήσει τέτοια δραστηριότητα ὑπό τή νομοθεσία ἄλλου Κράτους μέλους, ὁ ἁρμόδιος φορέας τοῦ πρώτου Κράτους μέλους ὑποχρεοῦται νά ἀναλάβει τό βάρος τῶν παροχῶν, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς νομοθεσίας πού ἐφαρμόζεται ἀπ' αὐτόν, χωρίς νά λάβει ὑπόψη τήν ἐπιδείνωση. Ὁ ἁρμόδιος φορέας τοῦ δεύτερου Κράτους μέλους καταβάλλει στόν ἐνδιαφερόμενο ἕνα συμπλήρωμα, τό ποσό τοῦ ὁποίου ἰσοῦται μέ τή διαφορά μεταξύ τοῦ ποσοῦ τῶν παροχῶν πού ὀφείλονται μετά τήν ἐπιδείνωση καί τοῦ ποσοῦ τῶν παροχῶν πού θά ὀφείλονταν πρίν ἀπό τήν ἐπιδείνωση, κατά τίς διατάξεις τῆς νομοθεσίας πού ἐφαρμόζεται ἀπό τό φορέα αὐτόν, ἄν ἡ ἐν λόγω ἀσθένεια εἶχε ἐπέλθει ὑπό τή νομοθεσία τοῦ Κράτους μέλους αὐτοῦ·

γ) ἄν, στήν περίπτωση πού ἀναφέρεται ὑπό β, ἕνας μισθωτός ἤ μή μισθωτός πού προσεβλήθη ἀπό σκληρογόνο πνευμονοκονίωση ἤ ἀπό ἀσθένεια καθοριζόμενη κατ' ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 57 παράγραφος 4, δέν δικαιοῦται παροχῶν δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ δεύτερου Κράτους μέλους, ὁ ἁρμόδιος φορέας τοῦ πρώτου Κράτους μέλους ὀφείλει νά καταβάλλει τίς παροχές, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς νομοθεσίας πού ἐφαρμόζεται ἀπ' αὐτόν, ἀφοῦ λάβει ὑπόψη τήν ἐπιδείνωση. Ἐν τούτοις, ὁ φορέας τοῦ δεύτερου Κράτους μέλους ἀναλαμβάνει τό βάρος πού προκύπτει ἀπό τή διαφορά μεταξύ τοῦ ποσοῦ τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν, συμπεριλαμβανομένων καί τῶν συντάξεων, πού ὀφείλει ὁ ἁρμόδιος φορέας τοῦ πρώτου Κράτους μέλους, ἀφοῦ λάβει ὑπόψη τήν ἐπιδείνωση, καί τοῦ ποσοῦ τῶν ἀντιστοίχων παροχῶν πού ὀφείλονται πρίν τήν ἐπιδείνωση.».

40. Στό ἄρθρο 61 παράγραφος 1, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ὅρο «ὁ ἐνδιαφερόμενος».

41. Στό ἄρθρο 62 παράγραφος 1, ὁ ὅρος «ἐργαζόμενοι» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «μισθωτοί ἤ μή μισθωτοί».

42. Στό ἄρθρο 65 παράγραφος 1 πρῶτος στίχος, ὁ ὅρος «ἄν ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ἄν ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός».

43. Στό ἄρθρο 67 παράγραφος 1 καί 2, ἡ φράση «πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τή νομοθεσία ἄλλου Κράτους μέλους» ἀντικαθίσταται ἀπό τή φράση «πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τήν ἰδιότητα μισθωτοῦ ὑπό τή νομοθεσία ἄλλου Κράτους μέλους».

44. Στό ἄρθρο 69 παράγραφος 1 πρῶτος στίχος, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός».

45. Στό ἄρθρο 70 παράγραφος 1, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός».

46. Στό ἄρθρο 71 παράγραφος 1:

α) πρῶτος στίχος, ὁ ὅρος «ὁ ἄνεργος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ὁ ἄνεργος μισθωτός»·

β) περίπτωση β σημεῖο i πρῶτος στίχος καί περίπτωση β σημεῖο ii πρῶτος στίχος, ὁ ὅρος «ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ὅρο «μισθωτός»·

γ) περίπτωση β σημεῖο ii, ὁ ὅρος «στόν ἐργαζόμενο αὐτόν», ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ὅρο «στόν μισθωτό αὐτόν».

47. Στόν τίτλο III κεφάλαιο 7 :

α) ὁ τίτλος ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἑξῆς κείμενο:

«ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ»·

β) τμῆμα 1, ὁ τίτλος ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἑξῆς κείμενο:

«Κοινή διάταξη στίς παροχές γιά μισθωτούς ἤ μή μισθωτούς καί ἀνέργους»·

γ) κεφάλαιο 7 τμῆμα 2, στόν τίτλο, ὁ ὅρος «'Εργαζόμενοι» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ὅρο «Μισθωτοί».

48. Στό ἄρθρο 72, οἱ ὅροι «περίοδοι ἀσφαλίσεως ἤ ἀπασχολήσεως» ἀντικαθίστανται ἀπό τούς ὅρους «περίοδοι ἀσφαλίσεως, ἀπασχολήσεως ἤ μισθωτῆς δραστηριότητος».

49. Στό ἄρθρο 73:

α) ὁ τίτλος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Μισθωτοί».

β) παράγραφος 1, πρῶτος στίχος καί παράγραφος 2 πρῶτος στίχος, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ὅρο «ὁ μισθωτός»·

γ) ἡ παράγραφος 3 ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«3. 'Εν τούτοις, ὁ μισθωτός, πού κατ' ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 14 παράγραφος 1 ὑπάγεται στή γαλλική νομοθεσία, δικαιοῦται γιά τά μέλη τῆς οἰκογενείας του, πού τόν συνοδεύουν στό ἔδαφος τοῦ Κράτους μέλους στό ὁποῖο ἐργάζεται, τῶν οἰκογενειακῶν παροχῶν πού καθορίζονται στό παράρτημα VI.».

50. Στό ἄρθρο 74 παράγραφος 1 πρῶτος στίχος καί παράγραφος 2 πρῶτος στίχος, ὁ ὅρος «ὁ ἄνεργος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ὁ ἄνεργος μισθωτός».

51. Στό ἄρθρο 75:

α) παράγραφος 1 περίπτωση α, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό ὅρο «ὁ μισθωτός»·

β) παράγραφος 2 περίπτωση β, ὁ ὅρος «στόν ἐργαζόμενο» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ὅρο «στόν μισθωτό».

52. Στό ἄρθρο 78:

α) παράγραφος 2 περίπτωση α πρῶτος στίχος καί περίπτωση β πρῶτος στίχος, οἱ ὅροι «ἀποθανόντος ἐργαζομένου» ἀντικαθίστανται ἀπό τούς ὅρους «ἀποθανόντος μισθωτοῦ ἤ μή μισθωτοῦ»·

β) παράγραφος 2 περίπτωση β σημεῖο ii, οἱ ὅροι «ὁ ἐργαζόμενος πού ἀπέθανε» ἀντικαθίστανται ἀπό τόν ὅρο «ὁ ἀποθανών».

53. Στό ἄρθρο 79:

α) παράγραφος 1:

— πρῶτο ἐδάφιο, οἱ ὅροι «ὁ ἐργαζόμενος πού ἀπέθανε» ἀντικαθίστανται ἀπό τόν ὅρο «ὁ ἀποθανών»,

— δεύτερο ἐδάφιο περίπτωση α, ὁ ὅρος «μή μισθωτῆς δραστηριότητος» παρεμβάλλεται μεταξύ τῶν ὅρων «ἀπασχολήσεως» καί «ἤ κατοικίας»·

β) παράγραφος 2, ὁ ὅρος «ὁ ἐργαζόμενος» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «ὁ δικαιοῦχος ἤ ὁ ἀποθανών»·

γ) παράγραφος 3, τελευταῖος στίχος, ὁ ὅρος «ἐργαζομένου» ἀντικαθίσταται ἀπό τούς ὅρους «μισθωτοῦ ἤ μή μισθωτοῦ».

54. Στό ἄρθρο 89, ὁ ἀριθμός «V» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ἀριθμό «VI».

55. Στό ἄρθρο 93 παράγραφος 2 πρῶτο ἐδάφιο καί δεύτερο ἐδάφιο, ὁ ὅρος «ἐργαζομένων» ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ὅρο «μισθωτῶν».

56. Τά παραρτήματα I μέχρι V γίνονται παραρτήματα II μέχρι VI καί προστίθεται τό ἀκόλουθο παράρτημα:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

I. **Μισθωτοί ἤ/καί μή μισθωτοί**

(ἄρθρο 1 ἐδάφιο α σημεῖα ii καί iii τοῦ κανονισμοῦ)

Α. ΒΕΛΓΙΟ

Χωρίς ἀντικείμενο.

Β. ΔΑΝΙΑ

1. Ὡς μισθωτός, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 περίπτωση α σημεῖο ii τοῦ κανονισμοῦ, θεωρεῖται τό πρόσωπο τό ὁποῖο λόγω ἀσκήσεως μισθωτῆς δραστηριότητος ὑπάγεται στή νομοθεσία περί ἐργατικῶν ἀτυχημάτων καί ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν.

2. Ὡς μή μισθωτός, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 περίπτωση α σημεῖο ii τοῦ κανονισμοῦ, θεωρεῖται τό πρόσωπο τό ὁποῖο, σύμφωνα μέ τό νόμο περί ἡμερήσιων παροχῶν εἰς χρῆμα σέ περίπτωση ἀσθενείας ἤ μητρότητος, δικαιοῦται αὐτῶν τῶν ἐπιδομάτων βάσει ἐπαγγελματικοῦ εἰσοδήματος ἐκτός ἀπό εἰσόδημα μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν.

Γ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ἄν ὁ γερμανικός φορέας εἶναι ὁ ἁρμόδιος φορέας γιά τή χορήγηση οἰκογενειακῶν παροχῶν, σύμφωνα μέ τόν τίτλο III κεφάλαιο 7 τοῦ κανονισμοῦ, θεωρεῖται, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 περίπτωση α σημεῖο ii τοῦ κανονισμοῦ:

α) ὡς μισθωτός, πρόσωπο ἀσφαλισμένο ὑποχρεωτικά κατά τοῦ κινδύνου τῆς ἀνεργίας ἤ πρόσωπο τό ὁποῖο λαμβάνει, σέ συνάρτηση μέ τήν ἀσφάλιση αὐτή, παροχές εἰς χρῆμα λόγω ἀσθενείας ἤ ἀνάλογες παροχές·

β) ὡς μή μισθωτός, πρόσωπο πού ἀσκεῖ μή μισθωτή δραστηριότητα καί τό ὁποῖο ὑποχρεοῦται:

— νά ἀσφαλισθεῖ ἤ νά καταβάλλει εἰσφορές κατά τοῦ κινδύνου γήρατος σέ σύστημα ἀσφαλίσεως μή μισθωτῶν, ἤ

— νά ἀσφαλισθεῖ στό πλαίσιο τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως συντάξεως.

Δ. ΓΑΛΛΙΑ

Χωρίς ἀντικείμενο.

Ε. ΕΛΛΑΣ

1. Θεωροῦνται ὡς μισθωτοί, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 ἐδάφιο α σημεῖο iii τοῦ κανονισμοῦ, τά πρόσωπα τά ὁποῖα εἶναι ἀσφαλισμένα στά πλαίσια τοῦ συστήματος ΟΓΑ τά ὁποῖα ἀσκοῦν ἀποκλειστικῶς μισθωτή δραστηριότητα ἤ τά ὁποῖα ὑπάγονται ἤ ἔχουν ὑπαχθεῖ στή νομοθεσία ἑνός ἄλλου Κράτους μέλους καί τά ὁποῖα, ὡς ἐκ τούτου, ἔχουν ἤ εἶχαν τήν ἰδιότητα τοῦ ἐργαζομένου κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 ἐδάφιο α τοῦ κανονισμοῦ.

2. Γιά τή χορήγηση τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων τοῦ ἐθνικοῦ συστήματος, θεωροῦνται ὡς μισθωτοί, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 ἐδάφιο α σημεῖο ii τοῦ κανονισμοῦ, τά πρόσωπα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 ἐδάφιο α τοῦ i καί iii τοῦ κανονισμοῦ.

ΣΤ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

1. Ὡς μισθωτός, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 περίπτωση α σημεῖο ii τοῦ κανονισμοῦ, θεωρεῖται τό πρόσωπο πού εἶναι ἀσφαλισμένο ὑποχρεωτικά ἤ προαιρετικά, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καί 37 τοῦ κωδικοποιημένου νόμου τοῦ 1981 περί κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καί κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν [Social Welfare (Consolidation) Act (1981)].

2. Ὡς μή μισθωτός, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 περίπτωση α σημεῖο ii τοῦ κανονισμοῦ, θεωρεῖται τό πρόσωπο πού ἀσκεῖ μία ἐπαγγελματική δραστηριότητα χωρίς σύμβαση ἐργασίας ἤ πού ἔχει πάρει σύνταξη ἔχοντας παύσει αὐτή τή δραστηριότητα. Ὅσον ἀφορᾶ τίς εἰς εἶδος παροχές ἀσθενείας, ὁ ἐνδιαφερόμενος πρέπει ἐπί πλέον νά δικαιοῦται τῶν παροχῶν αὐτῶν, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 45 ἤ τό ἄρθρο 46 τοῦ νόμου περί ὑγείας τοῦ 1970 [Health Act (1970)].

Ζ. ΙΤΑΛΙΑ

Χωρίς ἀντικείμενο.

Η. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Χωρίς ἀντικείμενο.

Θ. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Ὡς μισθωτός, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 περίπτωση α σημεῖο ii τοῦ κανονισμοῦ, θεωρεῖται τό πρόσωπο πού ἀσκεῖ δραστηριότητα ἤ ἐπάγγελμα χωρίς σύμβαση ἐργασίας.

Ι. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ὡς μισθωτός ἤ μή μισθωτός, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 περίπτωση α σημεῖο ii τοῦ κανονισμοῦ, θεωρεῖται τό πρόσωπο πού ἔχει τήν ἰδιότητα τοῦ μισθωτοῦ (employed earner) ἤ μή μισθωτοῦ (self-employed earner), κατά τήν ἔννοια τῆς νομοθεσίας τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἤ τῆς νομοθεσίας τῆς Βορείου Ἰρλανδίας, καθώς καί τό πρόσωπο στό ὁποῖο ὀφείλονται εἰσφορές ὑπό τήν ἰδιότητα μισθωτοῦ (employed person) ἤ μή μισθωτοῦ (self-employed person), κατά τήν ἔννοια τῆς νομοθεσίας τοῦ Γιβραλτάρ.

II. **Μέλη τῆς οἰκογενείας**

(ἄρθρο 1 περίπτωση στ δεύτερη περίοδος τοῦ κανονισμοῦ)

Α. ΒΕΛΓΙΟ

Χωρίς ἀντικείμενο.

Β. ΔΑΝΙΑ

Γιά τόν καθορισμό τοῦ δικαιώματος παροχῶν εἰς εἶδος, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 22 παράγραφος 1 περίπτωση α καί τό ἄρθρο 31 τοῦ κανονισμοῦ, ὡς «μέλος τῆς οἰκογενείας» νοεῖται τό πρόσωπο πού θεωρεῖται μέλος τῆς οἰκογενείας σύμφωνα μέ τό νόμο περί δημοσίας ὑπηρεσίας ὑγείας.

Γ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Χωρίς ἀντικείμενο.

Δ. ΓΑΛΛΙΑ

Χωρίς ἀντικείμενο.

Ε. ΕΛΛΑΣ

Χωρίς ἀντικείμενο.

ΣΤ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Γιά τόν καθορισμό τοῦ δικαιώματος παροχῶν εἰς εἶδος σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 22 παράγραφος 1 περίπτωση α καί τό ἄρθρο 31 τοῦ κανονισμοῦ, ὡς «μέλος τῆς οἰκογενείας» νοεῖται τό πρόσωπο πού θεωρεῖται ὅτι συντηρεῖται ἀπό τό μισθωτό ἤ μή μισθωτό κατ' ἐφαρμογή τῶν νόμων τοῦ 1947 μέχρι 1970 περί ὑγείας (Health Acts 1947—1970).

Ζ. ΙΤΑΛΙΑ

Χωρίς ἀντικείμενο.

Η. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Χωρίς ἀντικείμενο.

Θ. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Χωρίς ἀντικείμενο.

Ι. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Γιά τόν καθορισμό τοῦ δικαιώματος παροχῶν εἰς εἶδος, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 22 παράγραφος 1 περίπτωση α καί τό ἄρθρο 31 τοῦ κανονισμοῦ, ὡς «μέλος τῆς οἰκογενείας» νοεῖται:

α) ὅσον ἀφορᾶ τίς νομοθεσίες τῆς Μεγάλης Βρετανίας καί τῆς Βορείου Ἰρλανδίας, τό πρόσωπο πού θεωρεῖται συντηρούμενο πρόσωπο κατά τήν ἔννοια τοῦ νόμου τοῦ 1975 περί κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως [Social Security Act (1975)] ἤ, κατά περίπτωση, τοῦ νόμου τοῦ 1975 περί κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως στή Βόρειο Ἰρλανδία [Social Security (Northern Ireland) Act 1975],

καί

β) ὅσον ἀφορᾶ τή νομοθεσία τοῦ Γιβραλτάρ, τό πρόσωπο πού θεωρεῖται συντηρούμενο πρόσωπο κατά τήν ἔννοια τοῦ κανονισμοῦ τοῦ 1973 περί τοῦ καθεστῶτος ὁμαδικῆς ἀσκήσεως τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος (Group Practice Medical Scheme Ordinance 1973).».

57. Στό παράρτημα ΙΙ:

α) ὁ τίτλος ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

(ἄρθρο 1 περίπτωση κα τοῦ κανονισμοῦ)

Ι. Εἰδικά ἐπιδόματα τοκετοῦ πού δέν ἐμπίπτουν στό πεδίο ἐφαρμογῆς τοῦ κανονισμοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 περίπτωση κα»·

β) προστίθεται τό ἀκόλουθο κείμενο:

«ΙΙ. Εἰδικά συστήματα γιά μή μισθωτούς πού δέν ἐμπίπτουν στό πεδίο ἐφαρμογῆς τοῦ κανονισμοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 περίπτωση ι τέταρτο ἐδάφιο

Α. ΒΕΛΓΙΟ

Χωρίς ἀντικείμενο.

Β. ΔΑΝΙΑ

Χωρίς ἀντικείμενο.

Γ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Οἱ φορεῖς ἀσφαλίσεως καί προνοίας (Versicherungs- und Versorgungswerke) γιά ἰατρούς, ὀδοντίατρους, κτηνιάτρους, φαρμακοποιούς, δικηγόρους, πράκτορες διπλωμάτων εὑρεσιτεχνίας (Patentanwälte), συμβολαιογράφους (Wirtschaftsprüfer), συμβούλους καί πληρεξούσιους ἐπί φορολογικῶν θεμάτων (Steuerbevollmächtigte), πλοηγούς (Seelotsen), ἀρχιτέκτονες, πού ἱδρύθηκαν δυνάμει τῆς νομοθεσίας τῶν Länder, καί ἄλλοι φορεῖς ἀσφαλίσεως καί προνοίας, ἰδίως τά ταμεῖα προνοίας (Fürsorgeeinrichtungen) καί τό σύστημα διευρυμένης κατανομῆς ἀμοιβῶν (erweiterte Honorarverteilung).

Δ. ΓΑΛΛΙΑ

1. Μή μισθωτοί, μή ἀπασχολούμενοι στή γεωργία:

   α) τά συμπληρωματικά συστήματα ἀσφαλίσεως γήρατος καί τά συστήματα ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας καί θανάτου τῶν μή μισθωτῶν πού ἀναφέρονται στά ἄρθρα L 658, L 659, L 663-11, L 663-12, L 682 καί L 683-1 τοῦ Κώδικα Κοινωνικῆς 'Ασφαλίσεως·

   β) οἱ συμπληρωματικές παροχές τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου ἀριθ. 66.509 τῆς 12ης 'Ιουλίου 1966.

2. Μή μισθωτοί ἀπασχολούμενοι στή γεωργία:

   οἱ ἀσφαλίσεις πού προβλέπονται στά ἄρθρα 1049 καί 1234.19 τοῦ 'Αγρονομικοῦ Κώδικα, ἀντίστοιχα στόν τομέα ἀσθενείας- μητρότητος καί γήρατος καί στόν τομέα τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων καί ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν τῶν μή μισθωτῶν ἀπασχολούμενων στή γεωργία.

Ε. ΕΛΛΑΣ

Χωρίς ἀντικείμενο.

ΣΤ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Χωρίς ἀντικείμενο.

Ζ. ΙΤΑΛΙΑ

Χωρίς ἀντικείμενο.

Η. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Χωρίς ἀντικείμενο.

Θ. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Χωρίς ἀντικείμενο.

Ι. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Χωρίς ἀντικείμενο.».

58. Στό μέρος Α σημεῖο 7 ΒΕΛΓΙΟ-ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ τοῦ παραρτήματος III, τό ὑπάρχον κείμενο γίνεται περίπτωση α καί προστίθεται τό ἀκόλουθο κείμενο:

«β) 'Ανταλλαγή ἐπιστολῶν τῆς 10ης καί 12ης 'Ιουλίου 1968 σχετικά μέ τούς ἀνεξάρτητους ἐπαγγελματίες.».

59. Στό παράρτημα IV·

α) τό σημεῖο Α ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«Α. ΒΕΛΓΙΟ

Οἱ νομοθεσίες πού ἀφοροῦν τό γενικό σύστημα ἀναπηρίας, τό εἰδικό σύστημα ἀναπηρίας τῶν ἐργατῶν ὀρυχείων, τό εἰδικό σύστημα τῶν ναυτικῶν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ καί ἡ νομοθεσία περί ἀσφαλίσεως κατά τῆς ἀνικανότητος πρός ἐργασία τῶν ἀνεξάρτητων ἐπαγγελματιῶν.»·

β) τό σημεῖο Δ ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«Δ. ΓΑΛΛΙΑ

1. Μισθωτοί

Τό σύνολο τῶν νομοθεσιῶν περί τῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας ἐκτός ἀπό τή νομοθεσία περί τῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας τοῦ συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἐργατῶν ὀρυχείων.

2. Μή μισθωτοί

Ἡ νομοθεσία περί τῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας τῶν μή μισθωτῶν ἀπασχολουμένων στή γεωργία.».

60. Τό παράρτημα VI ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI*

(ἄρθρο 89 τοῦ κανονισμοῦ)

Εἰδικές περιπτώσεις ἐφαρμογῆς τῶν νομοθεσιῶν ὁρισμένων Κρατῶν μελῶν

Α. ΒΕΛΓΙΟ

1. Τά πρόσωπα, τῶν ὁποίων τό δικαίωμα παροχῶν εἰς εἶδος τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας ἀπορρέει ἀπό τίς διατάξεις τοῦ βελγικοῦ συστήματος ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως κατά τῆς ἀσθενείας καί ἀναπηρίας, οἱ ὁποῖες ἐφαρμόζονται στούς ἀνεξάρτητους ἐπαγγελματίες, ἀπολαύουν τῶν διατάξεων τοῦ τίτλου III κεφάλαιο 1 τοῦ κανονισμοῦ, συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἄρθρου 35 παράγραφος 1, ὑπό τούς ἀκόλουθους ὅρους:

α) σέ περίπτωση διαμονῆς στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους ἐκτός ἀπό τό Βέλγιο, οἱ ἐνδιαφερόμενοι δικαιοῦνται:

i) ὅσον ἀφορᾶ τήν ὑγειονομική περίθαλψη σέ περίπτωση νοσηλεύσεως, τίς παροχές εἰς εἶδος πού προβλέπονται ἀπό τή νομοθεσία τοῦ Κράτους διαμονῆς·

ii) ὅσον ἀφορᾶ τίς ἄλλες παροχές εἰς εἶδος πού προβλέπονται ἀπό τό βελγικό σύστημα, τήν ἀπόδοση τῶν παροχῶν αὐτῶν ἀπό τόν ἁρμόδιο βελγικό φορέα στό ποσοστό πού προβλέπεται ἀπό τή νομοθεσία τοῦ Κράτους διαμονῆς·

β) σέ περίπτωση κατοικίας στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους ἐκτός ἀπό τό Βέλγιο, οἱ ἐνδιαφερόμενοι δικαιοῦνται τῶν παροχῶν εἰς εἶδος πού προβλέπονται ἀπό τή νομοθεσία τοῦ Κράτους κατοικίας ὑπό τόν ὅρο νά καταβάλουν, στόν ἁρμόδιο βελγικό φορέα, τή συμπληρωματική εἰσφορά πού προβλέπεται γιά τό λόγο αὐτό ἀπό τή βελγική ρύθμιση.

2. Γιά τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τῶν κεφαλαίων 7 καί 8 τοῦ τίτλου III τοῦ κανονισμοῦ ἀπό τόν ἁρμόδιο βελγικό φορέα, τό τέκνο θεωρεῖται ὅτι ἀνετράφη στό Κράτος μέλος στό ἔδαφος τοῦ ὁποίου κατοικεῖ.

3. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 46 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ, θεωροῦνται ἐπίσης ὡς περίοδοι ἀσφαλίσεως, πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τή βελγική νομοθεσία περί τοῦ γενικοῦ συστήματος ἀναπηρίας καί τοῦ συστήματος τῶν ναυτικῶν, οἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως γήρατος πού πραγματοποιήδηκαν ὑπό τή βελγική νομοθεσία πρό τῆς 1ης 'Ιανουαρίου 1945.

4. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 40 παράγραφος 3 περίπτωση α σημεῖο ii, λαμβάνονται ὑπόψη μόνο οἱ περίοδοι κατά τίς ὁποῖες ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός ἦταν ἀνίκανος πρός ἐργασία κατά τήν ἔννοια τῆς βελγικῆς νομοθεσίας.

5. Οἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως γήρατος πού πραγματοποιήθηκαν ἀπό μή μισθωτούς, ὑπό τή βελγική νομοθεσία πρό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς νομοθεσίας περί ἀνικανότητος πρός ἐργασία τῶν ἀνεξάρτητων ἐργαζόμενων, θεωροῦνται ὡς περίοδοι πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τήν τελευταία αὐτή νομοθεσία γιά τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 46 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ.

6. Γιά νά ἐξακριβωθεῖ ἄν πληροῦνται οἱ ὅροι ἀπό τούς ὁποίους ἡ βελγική νομοθεσία ἐξαρτᾶ τήν κτήση τοῦ δικαιώματος παροχῶν ἀνεργίας, οἱ ἡμέρες πού λαμβάνονται ὑπόψη ὡς ἐξομοιούμενες ἡμέρες, κατά τήν ἔννοια τῆς ἐν λόγω νομοθεσίας, λαμβάνονται ὑπόψη μόνο στό μέτρο πού οἱ προηγούμενες ἡμέρες ἦταν ἡμέρες μισθωτῆς ἐργασίας.

B. ΔΑΝΙΑ

1. Οἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως, ἀπασχολήσεως ἤ ἀσκήσεως μή μισθωτῆς δραστηριότητος πού πραγματοποιήθηκαν σέ ἄλλο Κράτος μέλος ἐκτός τῆς Δανίας λαμβάνονται ὑπόψη γιά τήν ὑπαγωγή ὑπό τήν ἰδιότητα μέλους σέ ἐγκεκριμένο ταμεῖο ἀσφαλίσεως ἀνεργίας, σάν νά ἐπρόκειτο γιά περιόδους ἀπασχολήσεως ἤ ἀσκήσεως μή μισθωτῆς δραστηριότητος πού πραγματοποιήθηκαν στή Δανία.

2. Σέ περίπτωση κατοικίας ἤ διαμονῆς στή Δανία, οἱ μισθωτοί ἤ μή μισθωτοί, οἱ αἰτοῦντες καί οἱ δικαιοῦχοι συντάξεως, καθώς καί τά μέλη τῆς οἰκογενείας τους, πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 19, στό ἄρθρο 22 παράγραφοι 1 καί 3, στό ἄρθρο 25 παράγραφος 1 καί 3, στό ἄρθρο 26 παράγραφος 1 στά ἄρθρα 28α, 29 καί 31 τοῦ κανονισμοῦ, δικαιοῦνται τῶν παροχῶν εἰς εἶδος ὑπό τούς ἴδιους ὅρους μέ ἐκείνους πού προβλέπει ἡ δανική νομοθεσία γιά τά πρόσωπα τῶν ὁποίων τό εἰσόδημα δέν ὑπερβαίνει τό ἐπίπεδο πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 3 τοῦ νόμου ἀριθ. 311 τῆς 9ης 'Ιουνίου 1971 περί τῆς δημόσιας ὑπηρεσίας ὑγείας, ἐφ' ὅσον οἱ ἐν λόγω παροχές βαρύνουν φορέα Κράτους μέλους ἄλλου ἐκτός τῆς Δανίας.

3. Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 1 ἀριθ. 2 τοῦ νόμου περί τῶν συντάξεων γήρατος, τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 1 ἀριθ. 2 τοῦ νόμου περί τῶν συντάξεων ἀναπηρίας καί τοῦ ἄρθρου 2 παράγραφος 1 ἀριθ. 2 τοῦ νόμου περί τῶν συντάξεων καί τῶν ἐπιδομάτων χηρείας δέν ἰσχύουν γιά τούς μισθωτούς ἤ μή μισθωτούς ἤ τούς ἐπιζῶντες αὐτῶν πού κατοικοῦν στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους ἐκτός τῆς Δανίας.

4. Οἱ διατάξεις τῆς δανικῆς νομοθεσίας περί τῶν συντάξεων χηρείας καί γήρατος ἰσχύουν γιά τή χήρα μισθωτοῦ ἤ μή μισθωτοῦ ὁ ὁποῖος εἶχε ὑπαχθεῖ στή δανική νομοθεσία, ἀκόμη καί ἄν ἡ χήρα αὐτή δέν ἔχει κατοικήσει στή Δανία.

5. Οἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ δέν θίγουν τίς μεταβατικές διατάξεις τῶν δανικῶν νόμων τῆς 7ης 'Ιουνίου 1972 περί τοῦ δικαιώματος συντάξεως τῶν δανῶν ὑπηκόων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν κατοικήσει πράγματι στή Δανία κατά τή διάρκεια ὁρισμένης χρονικῆς περιόδου, ἀμέσως πρίν ἀπό τήν ἡμερομηνία ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως. 'Η σύνταξη χορηγεῖται ὡστόσο, ὑπό τούς ὅρους πού προβλέπονται γιά τούς δανούς ὑπηκόους, στούς ὑπηκόους ἄλλων Κρατῶν μελῶν οἱ ὁποῖοι πράγματι κατοικοῦσαν στή Δανία κατά τή διάρκεια ἑνός ἔτους ἀμέσως πρίν ἀπό τήν ἡμερομηνία ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

6. α) Οἱ περίοδοι κατά τή διάρκεια τῶν ὁποίων ἕνας μεθοριακός ἐργαζόμενος, πού κατοικεῖ στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους ἐκτός ἀπό τή Δανία, ἀσκοῦσε τήν ἐπαγγελματική του δραστηριότητα στό ἔδαφος τῆς Δανίας, πρέπει νά θεωροῦνται ὡς περίοδοι κατοικίας σέ σχέση πρός τή δανική νομοθεσία. Τό ἴδιο ἰσχύει γιά τίς περιόδους κατά τή διάρκεια τῶν ὁποίων ἕνας μεθοριακός ἐργαζόμενος ἔχει ἀποσπασθεῖ ἤ παρέχει ὑπηρεσία σέ ἄλλο Κράτος μέλος ἐκτός ἀπό τή Δανία.

β) Οἱ περιόδοι κατά τή διάρκεια τῶν ὁποίων ἕνας ἐποχιακά ἐργαζόμενος, πού κατοικεῖ στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους ἐκτός ἀπό τή Δανία, ἔχει ἀπασχοληθεῖ στό ἔδαφος τῆς Δανίας, πρέπει νά θεωροῦνται ὡς περίοδοι κατοικίας σέ σχέση πρός τή δανική νομοθεσία. Τό ἴδιο ἰσχύει γιά τίς περιόδους κατά τή διάρκεια τῶν ὁποίων ἕνας ἐποχιακά ἐργαζόμενος ἔχει ἀποσπασθεῖ στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους ἐκτός ἀπό τή Δανία.

7. Γιά νά ἐξακριβωθεῖ ἄν πληροῦνται οἱ ὅροι γενέσεως τοῦ δικαιώματος παροχῶν σέ περίπτωση μητρότητος, σύμφωνα μέ τό κεφάλαιο 12 τοῦ νόμου περί τῶν ἡμερήσιων παροχῶν εἰς χρῆμα σέ περίπτωση ἀσθενείας ἤ μητρότητος, ἄν ἡ ἐνδιαφερόμενη δέν ὑπήγετο στή δανική νομοθεσία καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς περιόδου ἀναφορᾶς πού ὁρίζεται στό ἄρθρο 34 παράγραφος 1 ἤ 2 τοῦ ἀνωτέρω νόμου, ἰσχύουν τά ἀκόλουθα:

α) οἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως πού πραγματοποιήθηκαν, ἐνδεχομένως, ὑπό τή νομοθεσία ἄλλου Κράτους μέλους ἐκτός τῆς Δανίας κατά τήν προαναφερθείσα περίοδο ἀναφορᾶς, κατά τή διάρκεια τῆς ὁποίας ἡ ἐνδιαφερόμενη δέν ὑπήγετο στή δανική νομοθεσία, λαμβάνονται ὑπόψη σάν νά ἐπρόκειτο γιά περιόδους πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τήν τελευταία αὐτή νομοθεσία·

β) κατά τή διάρκεια τῶν περιόδων πού λαμβάνονται ὑπόψη κατ' αὐτόν τόν τρόπο, ἡ ἐνδιαφερόμενη θεωρεῖται ὅτι ἔλαβε ἕνα μέσο μισθό, τό ποσό τοῦ ὁποίου εἶναι ἴσο πρός ἐκεῖνο τοῦ μέσου ὅρου τῶν μισθῶν οἱ ὁποῖοι διαπιστώθηκαν γιά τίς περιόδους πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τή δανική νομοθεσία, κατά τή διάρκεια τῆς ἐν λόγω περιόδου ἀναφορᾶς.

8. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 12 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ στή δανική νομοθεσία, οἱ συντάξεις ἀναπηρίας, γήρατος καί χηρείας θεωροῦνται ὡς παροχές τῆς ἰδίας φύσεως.

9. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ κανονισμοῦ, οἱ παροχές ἀνεργίας τῶν μή μισθωτῶν πού εἶναι ἀσφαλισμένοι στή Δανία ὑπολογίζονται σύμφωνα μέ τή δανική νομοθεσία.

Γ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

1. α) 'Εφ' ὅσον ἡ γερμανική νομοθεσία περί τῆς ἀσφαλίσεως κατά τῶν ἀτυχημάτων δέν τό προβλέπει ἤδη, οἱ γερμανικοί φορεῖς ἀποζημιώνουν ἐπίσης, σύμφωνα μέ τή νομοθεσία αὐτή, τά ἐργατικά ἀτυχήματα (καί τίς ἐπαγγελματικές ἀσθένειες) πού συνέβησαν στήν 'Αλσατία – Λωραίνη πρό τῆς 1ης 'Ιανουαρίου 1919, τό βάρος τῶν ὁποίων δέν ἀνελήφθη ἀπό τούς γαλλικούς φορεῖς κατ' ἐφαρμογή τῆς ὑπό ἡμερομηνία 21 'Ιουνίου 1921 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν 'Εθνῶν (Reichsgesetzblatt, σ. 1289), ὑπό τόν ὅρον ὅτι τό θύμα ἤ οἱ ἐπιζῶντες τοῦ κατοικοῦν στό ἔδαφος Κράτους μέλους.

β) Τό ἄρθρο 10 τοῦ κανονισμοῦ δέν θίγει τίς διατάξεις κατά τίς ὁποῖες δέν καταβάλλονται παροχές ἤ καταβάλλονται μόνον ὑπό ὁρισμένους ὅρους γιά ἀτυχήματα (καί ἐπαγγελματικές ἀσθένειες) πού συνέβησαν ἐκτός τοῦ ἐδάφους τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας, καθώς καί γιά περιόδους πού πραγματοποιήθηκαν ἐκτός τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον οἱ δικαιοῦχοι τῶν παροχῶν αὐτῶν κατοικοῦν ἐκτός τοῦ ἐδάφους τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας.

2. α) Γιά νά καθορισθεῖ ἄν οἱ περίοδοι πού θεωροῦνται κατά τή γερμανική νομοθεσία ὡς περίοδοι διακοπῆς (Ausfallzeiten) ἤ ὡς συμπληρωματικές περίοδοι (Zurechnungszeiten) πρέπει νά λαμβάνονται ὑπόψη σάν τέτοιες, οἱ ὑποχρεωτικές εἰσφορές πού καταβάλλονται κατά τή νομοθεσία ἄλλου Κράτους μέλους καί ἡ ὑπαγωγή στήν ἀσφάλιση συντάξεων ἄλλου Κράτους μέλους ἐξομοιώνονται μέ τίς ὑποχρεωτικές εἰσφορές πού καταβάλλονται βάσει τῆς γερμανικῆς νομοθεσίας καί μέ τήν ὑπαγωγή στή γερμανική ἀσφάλιση συντάξεων. 'Η διάταξη αὐτή δέν ἐφαρμόζεται στήν ἀσφάλιση γήρατος τῶν ἀγροτῶν τῆς 'Ομοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας οὔτε στά ἀντίστοιχα εἰδικά συστήματα τῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν.

   Κατά τόν ὑπολογισμό τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡμερολογιακῶν μηνῶν, ἀπό τήν ὑπαγωγή στήν ἀσφάλιση μέχρι τήν ἐπέλευση τοῦ κινδύνου, δέν λαμβάνονται ὑπόψη οὔτε οἱ ἐξομοιούμενες περίοδοι δυνάμει τῆς νομοθεσίας ἄλλου Κράτους μέλους πού περιλαμβάνονται μεταξύ τῶν δύο αὐτῶν ἡμερομηνιῶν, οὔτε οἱ περίοδοι λήψεως συντάξεως δυνάμει τῆς νομοθεσίας ἄλλου Κράτους μέλους.

   β) Οἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως α δέν ἐφαρμόζονται ἐπί τῆς κατ' ἀποκοπήν περιόδου διακοπῆς (pauschale Ausfallzeit). Αὐτή καθορίζεται ἀποκλειστικά βάσει τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως πού πραγματοποιήθηκαν στή Γερμανία.

   γ) 'Η λήψη ὑπόψη συμπληρωματικῆς περιόδου (Zurechnungszeit), βάσει τῆς γερμανικῆς νομοθεσίας ἐπί τῆς ἀσφαλίσεως συντάξεως τῶν ἐργατῶν ὀρυχείων, ἐξαρτᾶται, ἐπί πλέον, ἀπό τόν ὅρο ὅτι ἡ τελευταία εἰσφορά πού κατεβλήθη δυνάμει τῆς γερμανικῆς νομοθεσίας ἔχει καταβληθεῖ πρός τήν ἀσφάλιση συντάξεως τῶν ἐργατῶν ὀρυχείων.

   δ) Γιά τή λήψη ὑπόψη τῶν γερμανικῶν περιόδων ἀντικαταστάσεως (Ersatzzeiten), ἰσχύει ἀποκλειστικά ἡ γερμανική ἐθνική νομοθεσία.

   ε) Κατά παρέκκλιση τῆς διατάξεως τῆς περιπτώσεως δ, ἰσχύει γιά τούς ὑπαγομένους στή γερμανική ἀσφάλιση συντάξεων, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν κατά τή διάρκεια τῆς περιόδου ἀπό 1ης 'Ιανουαρίου 1948 μέχρι 31ης 'Ιουλίου 1963 στά γερμανικά ἐδάφη ὑπό ὁλλανδική διοίκηση, ἡ ἑξῆς διάταξη: γιά τή λήψη ὑπόψη τῶν γερμανικῶν περιόδων ἀντικαταστάσεως (Ersatzzeiten), κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1251 παράγραφος 2 τοῦ γερμανικοῦ νόμου περί κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως (RVO) ἤ ἀντιστοίχων διατάξεων, ἐξομοιώνεται ἡ καταβολή εἰσφορᾶς στήν ὁλλανδική ἀσφάλιση, κατά τή διάρκεια τῆς περιόδου αὐτῆς, μέ τήν ἄσκηση ἐπαγγέλματος ἤ δραστηριότητος πού ὑπάγεται στήν ὑποχρεωτική ἀσφάλιση κατά τήν ἔννοια τῆς γερμανικῆς νομοθεσίας.

3. "Οσον ἀφορᾶ τίς πρός διενέργεια πληρωμές πρός τά γερμανικά ταμεῖα ἀσφαλίσεως ἀσθενείας, ἀναστέλλεται ἡ ὑποχρέωση πληρωμῆς τῶν εἰσφορῶν, πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 26 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἐπί τῆς αἰτήσεως συνταξιοδοτήσεως.

4. Γιά νά προσδιορισθεῖ, ἄν ὑπάρχει τέκνο πού δικαιοῦται συντάξεως ὀρφανοῦ, ἐξομοιοῦται ἡ λήψη μιᾶς ἀπό τίς παροχές πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 78, ἤ ἄλλης οἰκογενειακῆς παροχῆς πού χορηγεῖται, δυνάμει τῆς γαλλικῆς νομοθεσίας, γιά ἀνήλικο τέκνο πού κατοικεῖ στή Γαλλία, μέ τή λήψη συντάξεως ὀρφανοῦ δυνάμει τῆς γερμανικῆς νομοθεσίας.

5. "Αν ἡ ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἤ μεταγενέστερων κανονισμῶν περί κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως συνεπάγεται ἐξαιρετικές ἐπιβαρύνσεις γιά ὁρισμένους φορεῖς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας, δύνανται νά ἀποδοθοῦν οἱ ἐπιβαρύνσεις αὐτές ὁλικῶς ἤ μερικῶς. 'Η 'Ομοσπονδιακή "Ενωση τῶν Περιφερειακῶν Ταμείων 'Ασθενείας μέ τήν ἰδιότητά της σάν ὀργανισμός συνδέσεως (ἀσφάλιση ἀσθενείας), ἀποφασίζει, ἀπό κοινοῦ μέ τίς ἄλλες κεντρικές ἑνώσεις ταμείων ἀσθενείας, περί τῆς ἐν λόγω ἀποδόσεως. Οἱ ἀναγκαῖοι πόροι γιά τήν πραγματοποίηση τῆς ἀποδόσεως προέρχονται ἀπό φόρους πού ἐπιβάλλονται σέ ὅλους τούς φορεῖς

ἀσφαλίσεως ἀσθενείας, κατ' ἀναλογία τοῦ μέσου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τους, περιλαμβανομένων καί τῶν συνταξιούχων, κατά τή διάρκεια τοῦ προηγούμενου ἔτους.

6. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ κανονισμοῦ, τό κατ' ἀποκοπήν ποσό γιά τήν ὑποβολή σέ ἰατρική περίθαλψη, τό ὁποῖο χορηγεῖται, δυνάμει τῆς γερμανικῆς νομοθεσίας σέ περίπτωση τοκετοῦ, στίς ἀσφαλισμένες γυναῖκες καί στά μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν ἀσφαλισμένων, θεωρεῖται σάν παροχή εἰς εἶδος.

7. Τό ἄρθρο 1233 τοῦ νόμου περί κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως (RVO) καί τό ἄρθρο 10 τοῦ νόμου περί ἀσφαλίσεως τῶν ὑπαλλήλων (AVG), ὅπως τροποποιήθηκαν ἀπό τό νόμο περί μεταρρυθμίσεως τοῦ συστήματος τῶν συντάξεων τῆς 16ης 'Οκτωβρίου 1972, οἱ ὁποῖοι διέπουν τήν προαιρετική ἀσφάλιση στό πλαίσιο τῶν γερμανικῶν συστημάτων ἀσφαλίσεως συντάξεων, ἐφαρμόζονται στούς ὑπηκόους τῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν καθώς καί στούς ἀπάτριδες καί στούς πρόσφυγες πού κατοικοῦν στό ἔδαφος τῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν, κατά τόν ἀκόλουθο τρόπο:

'Αν πληροῦνται οἱ γενικές προϋποθέσεις, δύνανται νά καταβάλλονται εἰσφορές προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως στή γερμανική ἀσφάλιση συντάξεων:

α) ἐφ' ὅσον ὁ ἐνδιαφερόμενος ἔχει τήν κατοικία ἤ τή συνήθη διαμονή του στό ἔδαφος τῆς 'Ομοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας·

β) ἐφ' ὅσον ὁ ἐνδιαφερόμενος ἔχει τήν κατοικία ἤ τή συνήθη διαμονή του στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους καί ἦταν ἀσφαλισμένος, ὑποχρεωτικά ἤ προαιρετικά, σέ ὁποιαδήποτε στιγμή κατά τό παρελθόν στή γερμανική ἀσφάλιση συντάξεων·

γ) ἐφ' ὅσον ὁ ἐνδιαφερόμενος, ὑπήκοος ἄλλου Κράτους μέλους, ἔχει τήν κατοικία ἤ τή συνήθη διαμονή του στό ἔδαφος τρίτου Κράτους, ἐφ' ὅσον κατέβαλε εἰσφορές ἐπί ἑξήντα τουλάχιστον μῆνες στή γερμανική ἀσφάλιση συντάξεων ἤ ἐδικαιοῦτο νά ὑπαχθεῖ στήν προαιρετική ἀσφάλιση δυνάμει τῶν μεταβατικῶν διατάξεων πού ἴσχυαν προηγουμένως καί δέν εἶναι ἀσφαλισμένος, ὑποχρεωτικά ἤ προαιρετικά, δυνάμει τῆς νομοθεσίας ἄλλου Κράτους μέλους.

8. 'Ο κανονισμός δέν θίγει τό ἄρθρο 51α παράγραφος 2 τοῦ νόμου περί μεταρρυθμίσεως τοῦ συστήματος συντάξεων ἐργατῶν (ArVNG) οὔτε τό ἄρθρο 49α παράγραφος 2 τοῦ νόμου περί μεταρρυθμίσεως τοῦ συστήματος συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων (AnVNG), ὅπως τροποποιήθηκαν ἀπό τό νόμο περί μεταρρυθμίσεως τοῦ συστήματος συντάξεων τῆς 16ης 'Οκτωβρίου 1972. Τά πρόσωπα, πού δικαιοῦνται νά ὑπαχθοῦν στήν προαιρετική ἀσφάλιση, σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 8 περιπτώσεις β καί γ, δύνανται νά καταβάλλουν εἰσφορές μόνο γιά τίς περιόδους γιά τίς ὁποῖες δέν ἔχουν ἤδη καταβάλλει εἰσφορές κατ' ἐφαρμογή τῆς νομοθεσίας ἄλλου Κράτους μέλους.

9. 'Αν οἱ παροχές εἰς εἶδος πού ἔχουν χορηγηθεῖ ἀπό γερμανικούς φορεῖς τοῦ τόπου κατοικίας σέ δικαιούχους συντάξεως ἤ σέ μέλη τῆς οἰκογενείας τους, πού εἶναι ἀσφαλισμένοι σέ ἁρμόδιους φορεῖς ἄλλων Κρατῶν μελῶν, πρέπει νά ἀποδοθοῦν μέ βάση μηνιαῖα κατ' ἀποκοπήν ποσά, οἱ παροχές αὐτές θεωροῦνται, γιά τή δημοσιονομική ἐξίσωση μεταξύ γερμανικῶν φορέων γιά τήν ἀσφάλιση ἀσθενείας τῶν δικαιούχων συντάξεως, ὡς παροχές οἱ ὁποῖες βαρύνουν τό γερμανικό σύστημα ἀσφαλίσεως ἀσθενείας τῶν δικαιούχων συντάξεως. Τά κατ' ἀποκοπήν ποσά, πού ἀποδίδονται ἀπό τούς ἁρμόδιους φορεῖς τῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν στούς γερμανικούς φορεῖς τοῦ τόπου κατοικίας, θεωροῦνται ὡς εἰσπράξεις πού πρέπει νά ληφθοῦν ὑπόψη κατά τή δημοσιονομική ἐξίσωση πού ἀναφέρεται ἀνωτέρω.

10. 'Οσον ἀφορᾶ τούς μή μισθωτούς, τό εὐεργέτημα τῆς ἀσφαλίσεως ἀνεργίας (Arbeitslosenhilfe) ἐξαρτᾶται ἀπό τόν ὅρο ὅτι ὁ ἐνδιαφερόμενος, πρίν δηλώσει τήν ἀνεργία του, εἶχε ἀσκήσει κατά κυρία ἀπασχόληση μή μισθωτή δραστηριότητα

κατά τή διάρκεια τουλάχιστον ένός ἔτους στό ἔδαφος τῆς 'Ομοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας καί ὅτι δέν τήν ἐγκατέλειψε μόνο προσωρινά.

11. Οἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τή νομοθεσία ἄλλου Κράτους μέλους, βάσει εἰδικοῦ καθεστῶτος ἀσφαλίσεως γήρατος κατόχων γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων ἤ, ἐλλείψει τέτοιου συστήματος, ὑπό τήν ἰδιότητα αὐτή, βάσει τοῦ γενικοῦ συστήματος ἀσφαλίσεως, λαμβάνονται ὑπόψη γιά τήν πλήρωση τοῦ ὅρου τοῦ ἀπαιτούμενου χρονικοῦ διαστήματος ἀσφαλίσεως γιά τήν καταβολή εἰσφορᾶς κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ νόμου περί ἀσφαλίσεως γήρατος ἀγροτῶν (Gesetz über die Altershilfe der Landwirte — GAL), ὑπό τόν ὅρο ὅτι:

α) ἡ δήλωση πού δικαιολογεῖ τήν καταβολή θά κατατεθεῖ ἐντός τῶν καθορισμένων προθεσμιῶν, καί

β) πρό τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως αὐτῆς, ὁ ἐνδιαφερόμενος νά εἶχε καταβάλλει τελευταῖα στό ἔδαφος τῆς 'Ομοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας τήν εἰσφορά βάσει τοῦ καθεστῶτος ἀσφαλίσεως γήρατος τῶν ἀγροτῶν.

12. Οἱ περίοδοι ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τή νομοθεσία ἄλλου Κράτους μέλους, εἴτε βάσει εἰδικοῦ συστήματος βιοτεχνῶν ἤ, ἐλλείψει τέτοιου συστήματος, βάσει εἰδικοῦ συστήματος μή μισθωτῶν ἤ βάσει τοῦ γενικοῦ συστήματος ἀσφαλίσεως, λαμβάνονται ὑπόψη γιά τή συμπλήρωση τῶν 216 μηνῶν ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως πού ἀπαιτοῦνται γιά τήν ἄσκηση τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκούσιας ἀποχωρήσεως ἀπό τό σύστημα ἀσφαλίσεως συντάξεων τῶν βιοτεχνῶν.

Γ. ΓΑΛΛΙΑ

1. α) Τό ἐπίδομα πρός ὑπερήλικες μισθωτούς καθώς καί τό ἐπίδομα πρός ὑπερήλικες μή μισθωτούς καί τό ἀγροτικό ἐπίδομα γήρατος χορηγοῦνται, ὑπό τούς ὅρους πού προβλέπει ἡ γαλλική νομοθεσία γιά τούς γάλλους ἐργαζόμενους, πρός ὅλους τούς ἐργαζόμενους, μισθωτούς ἤ μή μισθωτούς, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑπήκοοι τῶν ὑπολοίπων Κρατῶν μελῶν καί κατοικοῦν, κατά τό χρόνο ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεώς τους, στό γαλλικό ἔδαφος.

β) Τό ἴδιο ἰσχύει γιά τούς πρόσφυγες καί τούς ἀπάτριδες.

γ) Οἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ δέν θίγουν τίς διατάξεις τῆς γαλλικῆς νομοθεσίας, δυνάμει τῶν ὁποίων λαμβάνονται ὑπόψη ἀποκλειστικά οἱ περίοδοι μισθωτῆς ἤ ἐξομοιούμενης πρός αὐτήν δραστηριότητος ἤ, κατά περίπτωση, οἱ περίοδοι μή μισθωτῆς δραστηριότητος πού συμπληρώθηκαν στά ἐδάφη τῶν εὐρωπαϊκῶν διαμερισμάτων καί τῶν ὑπερποντίων διαμερισμάτων (Γουαδελούπης, Γουϊάνας, Μαρτινίκας καί Ρεϋνιόν) τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, γιά νά ἀποκτήσουν οἱ ὑπερήλικες μισθωτοί καθώς καί οἱ ὑπερήλικες μή μισθωτοί δικαίωμα ἐπιδόματος.

2. Τό εἰδικό ἐπίδομα καί ἡ σωρεύσιμη ἀποζημίωση, πού προβλέπονται ἀπό τήν εἰδική νομοθεσία περί κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως γιά τά ὀρυχεῖα, καταβάλλονται μόνο στούς ἐργαζόμενους πού ἀπασχολοῦνται στά ὀρυχεῖα τῆς Γαλλίας.

3. 'Ο ὑπ' ἀριθ. 65-555 καί ὑπό ἡμερομηνία 10 'Ιουλίου 1965 νόμος, ὁ ὁποῖος παρέχει στούς Γάλλους, πού ἀσκοῦν ἤ ἤσκησαν στό ἐξωτερικό ἐπαγγελματική δραστηριότητα, τό δικαίωμα προσχωρήσεως στό σύστημα προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως γήρατος, ἐφαρμόζεται ἐπί τῶν ὑπηκόων τῶν ὑπολοίπων Κρατῶν μελῶν ὑπό τούς ἀκόλουθους ὅρους:

— ἡ ἐπαγγελματική δραστηριότητα, πού παρέχει τή δυνατότητα προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως κατά τό γαλλικό σύστημα, δέν πρέπει νά ἀσκεῖται ἤ νά ἔχει ἀσκηθεῖ οὔτε στό γαλλικό ἔδαφος οὔτε στό ἔδαφος τοῦ Κράτους μέλους, τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπήκοος ὁ μισθωτός ἤ ὁ μή μισθωτός,

— ὁ μισθωτός ἤ ὁ μή μισθωτός ὀφείλει, κατά τήν ὑποβολή τῆς αἰτήσεως προσχωρήσεως στά δικαιώματα τοῦ ἐν λόγω νόμου, νά ἀποδείξει εἴτε ὅτι ἔχει κατοικήσει στή Γαλλία ἐπί δέκα τουλάχιστον ἔτη, συνεχόμενα ἤ μή, εἴτε ὅτι ἔχει ὑπαχθεῖ κατά τήν ἴδια διάρκεια στή γαλλική νομοθεσία, ὑπό μορφή ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως ἤ προαιρετικῆς συνεχίσεως ἀσφαλίσεως.

4. Κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 73 παράγραφος 3 τοῦ κανονισμοῦ, ὁ ὅρος «οἰκογενειακές παροχές» περιλαμβάνει:

α) τά ἐπιδόματα πρό τοῦ τοκετοῦ πού προβλέπει τό ἄρθρο L 516 τοῦ Κώδικα Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως (code de la sécurité sociale)·

β) τά οἰκογενειακά ἐπιδόματα πού προβλέπουν τά ἄρθρα L 524 καί L 531 τοῦ Κώδικα Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως (code de la sécurité sociale)·

γ) τήν ἀντισταθμιστική ἀποζημίωση τοῦ ἀναλογικοῦ φόρου (impôt cédulaire) πού προβλέπει τό ἄρθρο L 532 τοῦ Κώδικα Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως (code de la sécurité sociale).

Ἡ παροχή αὐτή πάντως δύναται νά καταβληθεῖ μόνον ἄν ὁ μισθός, πού λαμβάνεται μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἀποσπάσεως, ὑπόκειται στό φόρο εἰσοδήματος στή Γαλλία·

δ) τό ἐπίδομα ὑπέρ τῆς οἰκοκυρᾶς συζύγου πού προβλέπει τό ἄρθρο L 533 τοῦ Κώδικα Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως (code de la sécurité sociale).

5. Γιά τόν ὑπολογισμό τοῦ θεωρητικοῦ ποσοῦ πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 46 παράγραφος 2 περίπτωση α τοῦ κανονισμοῦ, στά συστήματα στά ὁποῖα οἱ συντάξεις γήρατος ὑπολογίζονται μέ βάση τίς μονάδες συντάξεως, ὁ ἁρμόδιος φορέας λαμβάνει ὑπόψη, γιά κάθε ἔτος ἀσφαλίσεως πού πραγματοποιήθηκε ὑπό τή νομοθεσία ἄλλου Κράτους μέλους, ἀριθμό μονάδων συντάξεως ἴσον πρός τό πηλίκο τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μονάδων συντάξεως πού ἀποκτήθηκαν βάσει τῆς νομοθεσίας πού ἐφαρμόζεται ἀπό αὐτό διά τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐτῶν πού ἀντιστοιχοῦν στίς μονάδες αὐτές.

Ε. ΕΛΛΑΣ

1. Παρά τίς διατάξεις τοῦ παραρτήματος I στοιχεῖο I τμῆμα Ε σημεῖο i, στό ἄρθρο 22 σημεῖο 1 ἐδάφιο α τοῦ κανονισμοῦ ἐφαρμόζεται ἐπί ἀσφαλισμένου στόν ΟΓΑ, ἡ κατάσταση τῆς ὑγείας τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖ ἄμεση περίθαλψη πρίν ἀρχίσει τήν ἄσκηση τῆς ἐργασίας γιά τήν ὁποία ἔχει ἔλθει σέ Κράτος μέλος ἐκτός τῆς Ἑλλάδος.

2. Τό ἄρθρο 10 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ δέν θίγει τή διάταξη τοῦ ἄρθρου 2 παράγραφος 4 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος ἀριθ. 4577/66, σύμφωνα μέ τήν ὁποία ἡ πληρωμή τῶν συντάξεων πού χορηγεῖ τό ΙΚΑ στά πρόσωπα ἑλληνικῆς ὑπηκοότητος ἤ καταγωγῆς τά προερχόμενα ἀπό τήν Αἴγυπτο ἤ τήν Τουρκία ἀναστέλλεται ὅταν ὁ δικαιοῦχος διαμένει στό ἐξωτερικό χωρίς σοβαρό λόγο περισσότερο ἀπό ἕξι μῆνες.

ΣΤ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

1. Σέ περίπτωση κατοικίας ἤ διαμονῆς στήν Ἰρλανδία οἱ μισθωτοί ἤ μή μισθωτοί, οἱ ἄνεργοι, οἱ αἰτοῦντες καί οἱ δικαιοῦχοι συντάξεως, καθώς καί τά μέλη τῆς οἰκογενείας τους, πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 19 παράγραφος 1, στό ἄρθρο 22 παράγραφοι 1 καί 3, στό ἄρθρο 25 παράγραφοι 1 καί 3, στό ἄρθρο 26 παράγραφος 1 καί στά ἄρθρα 28α, 29 καί 31 τοῦ κανονισμοῦ, ἀπολαύουν δωρεάν τοῦ συνόλου τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως πού προβλέπεται ἀπό τήν ἰρλανδική νομοθεσία, ἐφ' ὅσον οἱ δαπάνες γιά τίς παροχές αὐτές βαρύνουν φορέα ἄλλου Κράτους μέλους ἐκτός τῆς Ἰρλανδίας.

2. Τά μέλη τῆς οἰκογενείας μισθωτοῦ ἤ μή μισθωτοῦ, γιά τόν ὁποῖον ἰσχύει ἡ νομοθεσία ἄλλου Κράτους μέλους ἐκτός τῆς 'Ιρλανδίας καί ὁ ὁποῖος πληροῖ τίς προϋποθέσεις πού ἀπαιτοῦνται ἀπό τή νομοθεσία αὐτή, γιά νά ἔχει δικαίωμα παροχῶν, ἀφοῦ ληφθεῖ ὑπόψη ἐνδεχομένως τό ἄρθρο 18 τοῦ κανονισμοῦ, ἀπολαύουν δωρεάν τοῦ συνόλου τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως πού προβλέπεται ἀπό τήν ἰρλανδική νομοθεσία, ἐφ' ὅσον κατοικοῦν στήν 'Ιρλανδία.

Οἱ δαπάνες γιά τίς καταβληθεῖσες παροχές βαρύνουν τό φορέα στόν ὁποῖο εἶναι ἀσφαλισμένος ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός.

Ἄν ὅμως ὁ σύζυγος τοῦ μισθωτοῦ ἤ μή μισθωτοῦ ἤ τό πρόσωπο τό ὁποῖο ἔχει τή μέριμνα τῶν τέκνων ἀσκεῖ ἐπαγγελματική δραστηριότητα στήν 'Ιρλανδία, οἱ παροχές πού χορηγοῦνται πρός τά μέλη τῆς οἰκογενείας βαρύνουν τόν ἰρλανδικό φορέα, κατά τό μέτρο πού τό δικαίωμα ἐπί τῶν ἀνωτέρω παροχῶν γεννᾶται μόνον κατ' ἐφαρμογή τῆς ἰρλανδικῆς νομοθεσίας.

3. Ἄν μισθωτός πού ὑπόκειται στήν ἰρλανδική νομοθεσία ὑποστεῖ ἀτύχημα, ἀφοῦ ἔχει ἐγκαταλείψει τό ἔδαφος ἑνός Κράτους μέλους, γιά νά μεταβεῖ κατά τή διάρκεια τῆς ἀπασχολήσεώς του στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους, ἀλλά πρίν φθάσει στόν προορισμό του, τό δικαίωμά του ἐπί τῶν παροχῶν σέ σχέση μέ τό ἀτύχημα θεμελιώνεται:

α) σάν νά εἶχε συμβεῖ τό ἀτύχημα στό ἰρλανδικό ἔδαφος, καί

β) χωρίς νά ληφθεῖ ὑπόψη ἡ ἀπουσία του ἀπό τό ἰρλανδικό ἔδαφος, προκειμένου νά καθορισθεῖ, ἄν λόγω τῆς ἀπασχολήσεώς του, ἦταν ἀσφαλισμένος ὑπό τήν ἐν λόγω νομοθεσία.

4. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 12 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ στήν ἰρλανδική νομοθεσία, οἱ συντάξεις ἀναπηρίας, γήρατος καί χηρείας θεωροῦνται ὡς παροχές τῆς ἰδίας φύσεως.

5. Γιά τόν ὑπολογισμό τοῦ μισθοῦ, προκειμένου νά χορηγηθεῖ παροχή κυμαινόμενη βάσει τοῦ μισθοῦ, ἡ ὁποία προβλέπεται ἀπό τήν ἰρλανδική νομοθεσία σέ περίπτωση χορηγήσεως παροχῶν ἀσθενείας, μητρότητος καί ἀνεργίας, ὑπολογίζεται γιά τό μισθωτό, κατά παρέκκλιση τοῦ ἄρθρου 23 παράγραφος 1 καί τοῦ ἄρθρου 68 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ, γιά κάθε ἑβδομάδα ἀπασχολήσεως πού συμπλήρωσε ὑπό τήν ἰδιότητα τοῦ μισθωτοῦ σύμφωνα μέ τή νομοθεσία ἄλλου Κράτους μέλους, κατά τή διάρκεια τοῦ σχετικοῦ φορολογικοῦ ἔτους (φόρος εἰσοδήματος), ποσό ἴσο πρός τός μέσο ἑβδομαδιαῖο μισθό τῶν ἀνδρῶν ἤ τῶν γυναικῶν μισθωτῶν, ἀνάλογα μέ τήν περίπτωση, κατά τό φορολογικό αὐτό ἔτος.

6. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 40 παράγραφος 3 περίπτωση α σημεῖο ii, λαμβάνονται ὑπόψη μόνον περίοδοι κατά τίς ὁποῖες ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός ἦταν ἀνίκανος πρός ἐργασία κατά τήν ἔννοια τῆς ἰρλανδικῆς νομοθεσίας.

7. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 44 παράγραφος 2, ὁ μισθωτός θεωρεῖται ὅτι ἔχει ζητήσει ρητά νά ἀναβληθεῖ ἡ ἐκκαθάριση τῆς συντάξεως γήρατος, τήν ὁποία θά ἐδικαιοῦτο βάσει τῆς ἰρλανδικῆς νομοθεσίας, ἄν δέν ἔχει πράγματι ἀποσυρθεῖ ἀπό τήν ἐργασία του, ἐφ' ὅσον ἡ προϋπόθεση αὐτή ἀπαιτεῖται γιά τή λήψη τῆς συντάξεως γήρατος.

8. Μέχρι τίς 31 Δεκεμβρίου 1983, γιά τήν ἐφαρμογή τῆς ἰρλανδικῆς νομοθεσίας στίς παροχές, ἐκτός ἀπό τίς οἰκογενειακές παροχές καί τίς εἰς εἶδος παροχές ἀσθενείας καί μητρότητος, δέν λαμβάνονται ὑπόψη ἄλλοι περίοδοι ἐκτός ἀπό ἐκεῖνες πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τήν ἰδιότητα τοῦ μισθωτοῦ.

Ζ. ΙΤΑΛΙΑ

Οὐδέν.

Η. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

1. Κατά παρέκκλιση τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 94 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ, οἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως καί οἱ ἐξομοιούμενες πρός αὐτές περίοδοι πού πραγματοποιήθηκαν πρό τῆς 1ης 'Ιανουαρίου 1946, σύμφωνα μέ τή νομοθεσία τοῦ Λουξεμβούργου γιά τήν ἀσφάλιση συντάξεως λόγω ἀναπηρίας, γήρατος ἤ θανάτου, λαμβάνονται ὑπόψη γιά τήν ἐφαρμογή τῆς νομοθεσίας αὐτῆς μόνον κατά τό μέτρο πού οἱ ἀσφαλιστικές προσδοκίες ἔχουν διατηρηθεῖ μέχρι τήν 1η 'Ιανουαρίου 1959 ἤ ἔχουν ἀνακτηθεῖ μεταγενέστερα σύμφωνα μέ τή νομοθεσία αὐτή μόνον ἤ μέ τίς ἰσχύουσες ἤ ὑπό σύναψη διμερεῖς συμβάσεις. 'Εφ' ὅσον ὑφίστανται περισσότερες διμερεῖς συμβάσεις, λαμβάνονται ὑπόψη οἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως ἤ οἱ ἐξομοιούμενες πρός αὐτές περίοδοι ἀπό τήν παλαιότερη ἡμερομηνία.

2. Γιά τή χορήγηση τοῦ πάγιου τμήματος τῶν συντάξεων τοῦ Λουξεμβούργου, οἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τή νομοθεσία τοῦ Λουξεμβούργου ἀπό μισθωτούς ἤ μή μισθωτούς, πού δέν κατοικοῦσαν στό Λουξεμβοῦργο, ἐξομοιοῦνται πρός περιόδους κατοικίας ἀπό 1ης 'Οκτωβρίου 1972.

Ι. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

1. *'Ασφάλιση ἐξόδων ἀσθενείας*

α) Ὅσον ἀφορᾶ τό δικαίωμα παροχῶν εἰς εἶδος, τό κεφάλαιο 1 τοῦ τίτλου III τοῦ κανονισμοῦ ἰσχύει μόνο γιά τά πρόσωπα πού ἔχουν δικαίωμα παροχῶν εἰς εἶδος δυνάμει τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως, τῆς προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως ἤ τῆς ἀσφαλίσεως ὑπερηλίκων, ἀσφαλίσεις πού ἀναφέρονται στό νόμο περί τῶν ταμείων ἀσθενείας (Ziekenfondswet).

β) Ὁ δικαιοῦχος συντάξεως γήρατος, βάσει τῆς ὁλλανδικῆς νομοθεσίας καί συντάξεως δυνάμει τῆς νομοθεσίας ἄλλου Κράτου μέλους, θεωρεῖται, γιά τήν ἐφαρμογή τῶν ἄρθρων 27 ἤ/καί 28 ὅτι ἔχει δικαίωμα ἐπί τῶν παροχῶν εἰς εἶδος ἄν πληροῖ, λαμβανομένου ἐνδεχομένως ὑπόψη τοῦ ἄρθρου 9, τίς ἀπαιτούμενες προϋποθέσεις γιά τήν ὑπαγωγή στήν ἀσφάλιση ἀσθενείας τῶν ἡλικιωμένων ἤ στήν προαιρετική ἀσφάλιση, ἀσφαλίσεις πού ἀναφέρονται στό νόμο περί τοῦ ταμείου ἀσφαλίσεως ἀσθενείας (Ziekenfondswet).

Ἡ διάταξη αὐτή ἰσχύει, ἐπίσης, γιά τήν ὕπανδρη γυναίκα, ὁ σύζυγος τῆς ὁποίας εἶναι δικαιοῦχος συντάξεως γήρατος γιά ἐγγάμους, βάσει τῆς ὁλλανδικῆς νομοθεσίας, καί πληροῖ τίς ἀπαιτούμενες προϋποθέσεις γιά τήν ὑπαγωγή στήν ἀσφάλιση ἀσθενείας τῶν ἡλικιωμένων ἤ στήν προαιρετική ἀσφάλιση, ἀσφαλίσεις πού ἀναφέρονται στό νόμο περί τοῦ ταμείου ἀσφαλίσεως ἀσθενείας.

γ) Ὁ δικαιοῦχος συντάξεως γήρατος δυνάμει τῆς ὁλλανδικῆς νομοθεσίας πού κατοικεῖ σέ ἄλλο Κράτος μέλος ὑποχρεοῦται, ἄν ὑπάγεται στήν ἀσφάλιση ἀσθενείας τῶν ἡλικιωμένων ἤ στήν προαιρετική ἀσφάλιση πού προβλέπονται ἀπό τό νόμο περί τοῦ ταμείου ἀσφαλίσεως ἀσθενείας, νά πληρώσει γιά τόν ἑαυτό του, καί, ἐνδεχομένως, γιά τά μέλη τῆς οἰκογενείας του, εἰσφορά ὑπολογιζόμενη βάσει τοῦ ἡμίσεως τῶν ἐξόδων πού ἀπαιτοῦνται στίς Κάτω Χῶρες γιά τήν ἰατρική περίθαλψη τῶν ἡλικιωμένων καί τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τους. 'Επί τῆς εἰσφορᾶς αὐτῆς διενεργεῖται ἔκπτωση εἰς βάρος τοῦ συστήματος ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως πού ρυθμίζεται ἀπό τό νόμο περί τοῦ ταμείου ἀσφαλίσεως ἀσθενείας, ἡ ὁποία ἀντιστοιχεῖ στήν ἔκπτωση πού χορηγεῖται, εἰς βάρος τοῦ προαναφερθέντος συστήματος ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως, στά πρόσωπα πού κατοικοῦν στίς Κάτω Χῶρες, καί ὑπάγονται στήν ἀσφάλιση ἀσθενείας τῶν ἡλικιωμένων, γιά τά ὁποῖα οἱ εἰσφορές ἔχουν ὁρισθεῖ μέ τήν ἴδια βάση.

δ) Πρόσωπο τό ὁποῖο δέν δικαιοῦται συντάξεως γήρατος βάσει τῆς ὁλλανδικῆς νομοθεσίας καί, ἄν εἶναι ἔγγαμο, τοῦ ὁποίου ὁ σύζυγος δέν δικαιοῦται συντάξεως γήρατος γιά ἐγγάμους, βάσει τῆς ἰδίας νομοθεσίας, ὑποχρεοῦται, ἄν κατοικεῖ σέ ἄλλο Κράτος μέλος καί ὑπάγεται στήν προαιρετική ἀσφάλιση πού προβλέπεται στό νόμο περί τοῦ ταμείου ἀσφαλίσεως ἀσθενείας, νά πληρώσει γιά τό ἴδιο καί, ἐνδεχομένως, γιά κάθε μέλος τῆς οἰκογενείας του πού ἔχει συμπληρώσει τό 16ο ἔτος τῆς ἡλικίας του, εἰσφορά ἀντίστοιχη μέ τό μέσο ὅρο τῶν εἰσφορῶν πού ὁρίζονται ἀπό τά ὁλλανδικά ταμεῖα ἀσθενείας γιά τούς προαιρετικά ἀσφαλισμένους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν στίς Κάτω Χῶρες. 'Η εἰσφορά αὐτή στρογγυλοποιεῖται πρός τό ἑπόμενο φιορίνι.

2. *'Εφαρμογή τῆς ὁλλανδικῆς νομοθεσίας περί τῆς γενικῆς ἀσφαλίσεως γήρατος*

α) 'Ως περίοδοι ἀσφαλίσεως, πού πραγματοποιήθηκαν δυνάμει τῆς ὁλλανδικῆς νομοθεσίας περί τῆς γενικῆς ἀσφαλίσεως γήρατος, θεωροῦνται, ἐπίσης, οἱ περίοδοι πρό τῆς 1ης 'Ιανουαρίου 1957 κατά τή διάρκεια τῶν ὁποίων ὁ δικαιοῦχος μή πληρῶν τίς προϋποθέσεις, ὑπό τίς ὁποῖες δύνανται νά ἐξομοιωθοῦν οἱ ἐν λόγω περίοδοι μέ περιόδους ἀσφαλίσεως, κατοικοῦσε στό ἔδαφος τῶν Κάτω Χωρῶν μετά τή συμπλήρωση τοῦ 15ου ἔτους τῆς ἡλικίας του, ἤ κατά τή διάρκεια τῶν ὁποίων ὁ ἐν λόγω δικαιοῦχος, ἐνῶ κατοικοῦσε στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους, ἀσκοῦσε μισθωτή δραστηριότητα στίς Κάτω Χῶρες γιά λογαριασμό ἐργοδότου ἐγκατεστημένου στή χώρα αὐτή.

β) Οἱ περίοδοι πού πρέπει νά ληφθοῦν ὑπόψη, σύμφωνα μέ τήν περίπτωση α, δέν ὑπολογίζονται ἄν συμπίπτουν μέ περιόδους πού ἐλήφθησαν ὑπόψη γιά τόν ὑπολογισμό τῆς ὀφειλόμενης συντάξεως δυνάμει τῆς νομοθεσίας περί τῆς ἀσφαλίσεως γήρατος ἄλλου Κράτους μέλους.

γ) "Οσον ἀφορᾶ τήν ὕπανδρη γυναίκα ὁ σύζυγος τῆς ὁποίας δικαιοῦται συντάξεως, δυνάμει τῆς ὁλλανδικῆς νομοθεσίας περί τῆς γενικῆς ἀσφαλίσεως γήρατος, λαμβάνονται ἐπίσης ὑπόψη ὡς περίοδοι ἀσφαλίσεως οἱ περίοδοι αὐτοῦ τοῦ γάμου οἱ ὁποῖες προηγοῦνται τῆς ἡμερομηνίας κατά τήν ὁποία ἡ ἐνδιαφερόμενη συνεπλήρωσε τό 65ο ἔτος τῆς ἡλικίας της καί κατά τή διάρκεια τῶν ὁποίων κατοικοῦσε στό ἔδαφος ἑνός ἤ περισσοτέρων Κρατῶν μελῶν, ἐφ'ὅσον οἱ περίοδοι αὐτές συμπίπτουν μέ τίς περιόδους ἀσφαλίσεως πού συμπλήρωσε ὁ σύζυγός της ὑπό τή νομοθεσία αὐτή καί μέ τίς περιόδους ἀσφαλίσεως πού πρέπει νά ληφθοῦν ὑπόψη σύμφωνα μέ τήν περίπτωση α.

δ) Οἱ περίοδοι πού πρέπει νά ληφθοῦν ὑπόψη, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς περιπτώσεως γ, δέν ὑπολογίζονται ἄν συμπίπτουν μέ περιόδους οἱ ὁποῖες ἐλήφθησαν ὑπόψη γιά τόν ὑπολογισμό τῆς συντάξεως πού ὀφείλεται στήν ὕπανδρη γυναίκα, δυνάμει τῆς νομοθεσίας περί τῆς ἀσφαλίσεως γήρατος ἄλλου Κράτους μέλους, ἤ μέ περιόδους κατά τή διάρκεια τῶν ὁποίων ἔλαβε σύνταξη γήρατος δυνάμει τέτοιας νομοθεσίας.

ε) "Οσον ἀφορᾶ τή γυναίκα ἡ ὁποία εἶχε ὑπανδρευθεῖ, καί τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος εἶχε ὑπαχθεῖ στήν ὁλλανδική νομοθεσία περί τῆς ἀσφαλίσεως γήρατος, ἤ θεωρεῖται ὅτι ἔχει συμπληρώσει περιόδους ἀσφαλίσεως δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς περιπτώσεως α, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως οἱ διατάξεις τῶν δύο προηγούμενων περιπτώσεων.

στ) Οἱ περίοδοι πού ἀναφέρονται στίς περιπτώσεις α καί γ λαμβάνονται ὑπόψη, γιά τόν ὑπολογισμό τῆς συντάξεως γήρατος, μόνον ἄν ὁ ἐνδιαφερόμενος κατοίκησε ἐπί ἕξι ἔτη στό ἔδαφος ἑνός ἤ περισσοτέρων Κρατῶν μελῶν μετά τή συμπλήρωση τοῦ 59ου ἔτους τῆς ἡλικίας του καί ἐφ'ὅσον κατοικεῖ στό ἔδαφος ἑνός ἀπό αὐτά τά Κράτη μέλη.

3. *'Εφαρμογή τῆς ὁλλανδικῆς νομοθεσίας περί τῆς γενικῆς ἀσφαλίσεως χηρῶν καί ὀρφανῶν*

α) Γιά τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 46 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ, θεωροῦνται ἐπίσης ὡς περίοδοι ἀσφαλίσεως, πού πραγματοποιήθηκαν δυνάμει τῆς ὁλλανδικῆς νομοθεσίας περί τῆς γενικῆς ἀσφαλίσεως χηρῶν καί ὀρφανῶν, οἱ περίοδοι πρό τῆς 1ης 'Οκτωβρίου 1959, κατά τή διάρκεια τῶν

ὁποίων ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός κατοικοῦσε στό ἔδαφος τῶν Κάτω Χωρῶν μετά τή συμπλήρωση τοῦ 15ου ἔτους τῆς ἡλικίας του ἤ κατά τή διάρκεια τῶν ὁποίων, ἐνῶ κατοικοῦσε στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους, ἀσκοῦσε μισθωτή δραστηριότητα στίς Κάτω Χῶρες γιά λογαριασμό ἐργοδότου ἐγκατεστημένου στή χώρα αὐτή.

β) Οἱ περίοδοι πού πρέπει νά ληφθοῦν ὑπόψη, σύμφωνα μέ τήν περίπτωση α, δέν ὑπολογίζονται ἄν συμπίπτουν μέ περιόδους ἀσφαλίσεως πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τή νομοθεσία περί συντάξεων ἐπιζώντων ἄλλου Κράτους μέλους.

4. *'Εφαρμογή τῆς ὁλλανδικῆς νομοθεσίας περί τῆς ἀσφαλίσεως κατά τῆς ἀνικανότητος πρός ἐργασία*

Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 46 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ, οἱ ὁλλανδικοί φορεῖς θά τηρήσουν τίς ἀκόλουθες διατάξεις:

α) ἄν ὁ ἐνδιαφερόμενος, τή στιγμή πού ἐπῆλθε ἡ ἀνικανότης πρός ἐργασία μέ τήν ἀναπηρία πού προέκυψε, ἦταν μισθωτός κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 περίπτωση α τοῦ κανονισμοῦ, ὁ ἁρμόδιος φορέας καθορίζει τό ποσό τῶν παροχῶν εἰς χρῆμα σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ νόμου τῆς 18ης Φεβρουαρίου 1966 περί ἀσφαλίσεως κατά τῆς ἀνικανότητος πρός ἐργασία (WAO), λαμβάνοντας ὑπόψη:

— τίς περιόδους ἀσφαλίσεως πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τόν προαναφερθέντα νόμο τῆς 18ης Φεβρουαρίου 1966 (WAO),

— τίς περιόδους ἀσφαλίσεως πού πραγματοποιήθηκαν μετά τήν ἡλικία τῶν ἐτῶν ὑπό τό νόμο τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1975 περί ἀνικανότητος πρός ἐργασία (AAW), ἐφ' ὅσον δέν συμπίπτουν μέ τίς περιόδους ἀσφαλίσεως πού πραγματοποιήθηκαν ἀπό τόν ἐνδιαφερόμενο ὑπό τόν προαναφερθέντα νόμο τῆς 18ης Φεβρουαρίου 1966 (WAO), καί

— τίς περιόδους μισθωτῆς ἐργασίας καί τίς ἐξομοιούμενες πρός αὐτές περιόδους πού πραγματοποιήθηκαν στίς Κάτω Χῶρες πρίν ἀπό τήν 1η 'Ιουλίου 1967·

β) ἄν ὁ ἐνδιαφερόμενος, τή στιγμή πού ἐπῆλθε ἡ ἀνικανότης πρός ἐργασία μέ τήν ἀναπηρία πού προέκυψε, δέν ἦταν μισθωτός κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 περίπτωση α (α) τοῦ κανονισμοῦ, ὁ ἁρμόδιος φορέας καθορίζει τό ποσό τῶν παροχῶν εἰς χρῆμα σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ νόμου τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1975 περί ἀνικανότητος πρός ἐργασία (AAW), λαμβάνοντας ὑπόψη:

— τίς περιόδους ἀσφαλίσεως πού συμπλήρωσε ὁ ἐνδιαφερόμενος μετά τήν ἡλικία τῶν 15 ἐτῶν ὑπό τόν προαναφερθέντα νόμο τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1975 (AAW),

— τίς περιόδους ἀσφαλίσεως πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τό νόμο τῆς 18ης Φεβρουαρίου 1966 περί ἀσφαλίσεως κατά τῆς ἀνικανότητος πρός ἐργασία (WAO), ἐφ' ὅσον δέν συμπίπτουν μέ τίς περιόδους ἀσφαλίσεως πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τόν προαναφερθέντα νόμο τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1975 (AAW), καί

— τίς περιόδους μισθωτῆς ἐργασίας καί τίς ἐξομοιούμενες πρός αὐτές περιόδους πού πραγματοποιήθηκαν στίς Κάτω Χῶρες πρίν ἀπό τήν 1η Ἰουλίου 1967.

5. *'Εφαρμογή ὁρισμένων μεταβατικῶν διατάξεων*

Τό ἄρθρο 45 παράγραφος 1 δέν ἐφαρμόζεται κατά τόν ὑπολογισμό τοῦ δικαιώματος ἐπί τῶν παροχῶν, δυνάμει τῶν μεταβατικῶν διατάξεων τῶν νομοθεσιῶν περί τῆς γενικῆς ἀσφαλίσεως γήρατος (ἄρθρο 46), περί τῆς γενικῆς ἀσφαλίσεως χηρῶν καί ὀρφανῶν καί περί τῆς γενικῆς ἀσφαλίσεως κατά τῆς ἀνικανότητος πρός ἐργασία.

I. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

1. Ὅταν ἕνα πρόσωπο κατοικεῖ συνήθως στό ἔδαφος τοῦ Γιβραλτάρ ἤ ἄν ὑποχρεοῦτο, ἀπό τήν τελευταία ἄφιξή του σ' αὐτό τό ἔδαφος, νά καταβάλλει εἰσφορές βάσει τῆς νομοθεσίας τοῦ Γιβραλτάρ, ὑπό τήν ἰδιότητα τοῦ μισθωτοῦ καί ἐφ' ὅσον τό

πρόσωπο αὐτό ζητήσει, λόγω ανικανότητος πρός ἐργασία, μητρότητος ἤ ἀνεργίας, νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό τήν καταβολή τῶν εἰσφορῶν γιά μία ὁρισμένη χρονική περίοδο καί νά πιστωθοῦν στό λογαριασμό του εἰσφορές γι' αὐτή τήν περίοδο, κάθε περίοδος κατά τήν ὁποία τό πρόσωπο αὐτό ἀπασχολεῖτο στό ἔδαφος ἑνός Κράτους μέλους ἐκτός ἀπό τό 'Ηνωμένο Βασίλειο, θεωρεῖται, ὡς πρός τήν αἴτηση αὐτή, ὡς περίοδος ἀπασχολήσεώς του στό ἔδαφος τοῦ Γιβραλτάρ, γιά τήν ὁποία κατέβαλε εἰσφορές ὑπό τήν ἰδιότητα τοῦ μισθωτοῦ, κατ' ἐφαρμογή τῆς νομοθεσίας τοῦ Γιβραλτάρ.

2. Γιά τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ τίτλου III κεφάλαιο 3 τοῦ κανονισμοῦ, ὅταν μία γυναίκα ὑποβάλλει αἴτηση συντάξεως γήρατος, δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου:

α) βάσει τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ συζύγου της,

ἤ

β) βάσει τῆς προσωπικῆς της ἀσφαλίσεως καί ὅταν, ἕνεκα λύσεως τοῦ γάμου της διά θανάτου τοῦ συζύγου της ἤ δι' ἄλλου τρόπου, οἱ εἰσφορές πού κατεβλήθησαν ἀπό τόν τελευταῖο ὑπολογίζονται γιά τόν προσδιορισμό τῶν δικαιωμάτων συντάξεως,

κάθε ἀναφορά σέ περίοδο ἀσφαλίσεως πού πραγματοποιήθηκε ἀπό τήν αἰτούσα θεωρεῖται, προκειμένου νά καθορισθεῖ ὁ ἐτήσιος μέσος ὅρος τῶν εἰσφορῶν πού κατέβαλε ὁ σύζυγός της ἤ τῶν εἰσφορῶν πού πιστώθηκαν στό λογαριασμό του, ὅτι περιλαμβάνει ἀναφορά σέ περίοδο ἀσφαλίσεως πού πραγματοποιήθηκε ἀπό τό σύζυγό της.

3. α) Ἄν σ' ἕνα πρόσωπο χορηγοῦνται παροχές ἀνεργίας πού προβλέπονται ἀπό τή νομοθεσία τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 71 παράγραφος 1 περίπτωση α σημεῖο ii ἤ περίπτωση β σημεῖο ii τοῦ κανονισμοῦ, οἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως, ἀπασχολήσεως ἤ μή μισθωτῆς δραστηριότητος πού πραγματοποίησε τό πρόσωπο αὐτό ὑπό τή νομοθεσία ἄλλου Κράτους μέλους, θεωροῦνται γιά τή γένεση τοῦ δικαίωματος παροχῶν γιά τά τέκνα (child benefit), τό ὁποῖο ἡ νομοθεσία τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου ἐξαρτᾶ ἀπό μία περίοδο παρουσίας στή Μεγάλη Βρετανία ἤ, ἐνδεχομένως, στή Βόρειο 'Ιρλανδία, ὡς περίοδοι παρουσίας στή Μεγάλη Βρετανία ἤ, ἐνδεχομένως, στή Βόρειο 'Ιρλανδία.

β) Ἄν, δυνάμει τοῦ τίτλου II τοῦ κανονισμοῦ, ἰσχύει ἡ νομοθεσία τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου γιά μισθωτό ἤ μή μισθωτό ὁ ὁποῖος δέν πληροῖ τόν ὅρο πού ἀπαιτεῖ ἡ νομοθεσία τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου γιά τή γένεση τοῦ δικαιώματος παροχῶν γιά τέκνα (child benefit):

i) ἐφ' ὅσον ὁ ὅρος αὐτός συνίσταται στήν παρουσία στή Μεγάλη Βρετανία, ἤ, ἐνδεχομένως, στή Βόρειο 'Ιρλανδία, ὁ ἐργαζόμενος αὐτός θεωρεῖται, ὡς πρός τήν πλήρωση τοῦ ὅρου αὐτοῦ, σάν νά ἦταν παρών,

ii) ἐφ' ὅσον ὁ ὅρος αὐτός συνίσταται σέ μία περίοδο παρουσίας στή Μεγάλη Βρετανία ἤ, ἐνδεχομένως, στή Βόρειο 'Ιρλανδία, οἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως, ἀπασχολήσεως ἤ μισθωτῆς δραστηριότητος πού πραγματοποίησε ὁ ἐργαζόμενος αὐτός ὑπό τή νομοθεσία ἄλλου Κράτους μέλους, θεωροῦνται, ὡς πρός τήν πλήρωση τοῦ ὅρου αὐτοῦ, ὡς περίοδοι παρουσίας στή Μεγάλη Βρετανία ἤ, ἐνδεχομένως, στή Βόρειο 'Ιρλανδία.

γ) Ὅσον ἀφορᾶ τίς αἰτήσεις γιά οἰκογενειακά ἐπιδόματα (family allowances) βάσει τῆς νομοθεσίας τοῦ Γιβραλτάρ, ἰσχύουν κατ' ἀναλογία οἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων α καί β.

4. Ἄν, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ τίτλου II τοῦ κανονισμοῦ, ἡ νομοθεσία τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου πού ἐφαρμόζεται ἐπί μισθωτοῦ ἤ μή μισθωτοῦ, προκειμένου νά ἀποκτήσει αὐτός δικαίωμα ἐπιδόματος βοηθείας (attendance allowance), θεωρεῖται:

α) σάν νά εὑρίσκετο ὁ τόπος γεννήσεώς του στό ἔδαφος τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, ἄν ὁ τόπος αὐτός εὑρίσκεται στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους,

καί

β) σάν νά κατοικοῦσε συνήθως στό Ἡνωμένο Βασίλειο καί νά ἦταν ἐκεῖ παρών καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς περιόδου ἀσφαλίσεως ἤ ἀπασχολήσεως ἤ μή μισθωτῆς δραστηριότητος πού πραγματοποίησε στό ἔδαφος ἤ ὑπό τή νομοθεσία ἄλλου Κράτους μέλους.

5. Ἄν μισθωτός πού ὑπόκειται στή νομοθεσία τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ὑποστεῖ ἀτύχημα, ἀφοῦ ἐγκαταλείψει τό ἔδαφος ἑνός Κράτους μέλους, γιά νά μεταβεῖ, κατά τή διάρκεια τῆς ἀπασχολήσεώς του, στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους, ἀλλά πρίν φθάσει στόν προορισμό του, τό δικαίωμά του ἐπί παροχῶν σέ σχέση μέ τό ἀτύχημα θεμελιώνεται:

α) σάν νά εἶχε συμβεῖ τό ἀτύχημα στό ἔδαφος τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου,

καί

β) χωρίς νά ληφθεῖ ὑπόψη, προκειμένου νά καθορισθεῖ ἄν ἦταν μισθωτός (employed earner) βάσει τῆς νομοθεσίας τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἤ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας ἤ μισθωτός (employed person) βάσει τῆς νομοθεσίας τοῦ Γιβραλτάρ, ἡ ἀπουσία του ἀπό τά ἐδάφη αὐτά.

6. Ὁ κανονισμός δέν ἐφαρμόζεται ἐπί ἐκείνων τῶν διατάξεων τῆς νομοθεσίας τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου πού προορίζονται νά θέσουν σέ ἰσχύ συμφωνία περί κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως μεταξύ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου καί τρίτου κράτους.

7. Ὅποτε τό ἀπαιτεῖ ἡ νομοθεσία τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου πρός γένεση δικαιώματος παροχῶν, ὁ ὑπήκοος Κράτους μέλους πού γεννήθηκε σέ τρίτο κράτος ἐξομοιώνεται μέ τούς ὑπηκόους τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου πού γεννήθηκαν σέ τρίτο κράτος.

8. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ τίτλου III κεφάλαιο 3 τοῦ κανονισμοῦ, δέν λαμβάνονται ὑπόψη οὔτε οἱ ἀναλογικές εἰσφορές πού κατέβαλε ὁ ἀσφαλισμένος ὑπό τή νομοθεσία τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, οὔτε οἱ ἀναλογικές παροχές γήρατος πού πρέπει νά καταβληθοῦν ὑπό τή νομοθεσία αὐτή. Τό ποσό τῶν ἀναλογικῶν παροχῶν προστίθεται στό ποσό τῶν παροχῶν πού ὀφείλεται δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, τό ὁποῖο καθορίζεται σύμφωνα μέ τό ἐν λόγω κεφάλαιο· τό ἄθροισμα δέ τῶν δύο ποσῶν ἀποτελεῖ τήν παροχή πού πράγματι ὀφείλεται στόν ἐνδιαφερόμενο.

9. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 12 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ στή νομοθεσία τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, θεωροῦνται οἱ συντάξεις ἀναπηρίας, γήρατος καί χηρείας ὡς παροχές τῆς ἰδίας φύσεως.

10. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ κανονισμοῦ περί τῶν παροχῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, γιά τίς ὁποῖες δέν ἔχει καταβληθεῖ εἰσφορά, καί περί τῆς ἀσφαλίσεως ἀνεργίας (Γιβραλτάρ), θεωρεῖται ὅτι κατοικεῖ στό Γιβραλτάρ κάθε πρόσωπο στό ὁποῖο ἐφαρμόζεται ὁ παρών κανονισμός, ἄν τό πρόσωπο αὐτό κατοικεῖ σέ ἕνα Κράτος μέλος.

11. Γιά τήν ἐφαρμογή τῶν ἄρθρων 10, 27, 28, 28α, 29, 30 καί 31 τοῦ κανονισμοῦ, τό ἐπίδομα συμπαραστάσεως (attendance allowance), πού παρέχεται σέ μισθωτό ἤ μή μισθωτό κατ' ἐφαρμογή τῆς νομοθεσίας τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, θεωρεῖται ὡς παροχή ἀναπηρίας.

12. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 10 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ, ὁ δικαιοῦχος παροχῆς πού τοῦ ὀφείλεται βάσει τῆς νομοθεσίας τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου, ὁ ὁποῖος διαμένει στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους, θεωρεῖται κατά τή διάρκεια τῆς διαμονῆς αὐτῆς σάν νά κατοικοῦσε στό ἔδαφος τοῦ ἄλλου αὐτοῦ Κράτους μέλους.

13. 1. Γιά τόν ὑπολογισμό τοῦ παράγοντος «ἀποδοχές» (earnings factor), προκειμένου νά προσδιορισθεῖ τό δικαίωμα παροχῶν πού προβλέπονται ἀπό τή νομοθεσία τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου, μέ τήν ἐπιφύλαξη τῆς παραγράφου 15, κάθε ἑβδομάδα κατά τήν ὁποία ἴσχυε γιά τό μισθωτό ἤ μή μισθωτό ἡ νομοθεσία ἄλλου Κράτους μέλους καί ἡ ὁποία ἄρχισε κατά τή διάρκεια τοῦ σχετικοῦ ἔτους ἐπιβολῆς φόρου ἐπί τοῦ εἰσοδήματος, κατά τήν ἔννοια τῆς νομοθεσίας τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου, θά λαμβάνεται ὑπόψη κατά τόν ἑξῆς τρόπο:

α) i) γιά κάθε ἑβδομάδα ἀσφαλίσεως, ἀπασχολήσεως, ἤ κατοικίας ὡς μισθωτός, ὁ ἐνδιαφερόμενος θεωρεῖται ὅτι κατέβαλε εἰσφορές ὡς μισθωτός (employed earner) βάσει μισθοῦ πού ἀντιστοιχεῖ στά δύο τρίτα τοῦ ἀνώτατου ὁρίου μισθῶν τοῦ φορολογικοῦ αὐτοῦ ἔτους,

ii) γιά κάθε ἑβδομάδα ἀσφαλίσεως μή μισθωτῆς δραστηριότητος ἤ κατοικίας ὡς μή μισθωτός, ὁ ἐνδιαφερόμενος θεωρεῖται ὅτι κατέβαλε εἰσφορά τῆς κατηγορίας 2 ὡς μισθωτός·

β) γιά κάθε πλήρη ἑβδομάδα, γιά τήν ὁποία ὁ ἐνδιαφερόμενος μπορεῖ νά ἐπικαλεσθεῖ περίοδο ἐξομοιούμενη πρός περίοδο ἀσφαλίσεως, ἀπασχολήσεως, μή μισθωτῆς δραστηριότητος ἤ κατοικίας, θεωρεῖται ὅτι ὁ ἐνδιαφερόμενος αὐτός ἔχει λάβει πίστωση εἰσφορῶν, ἡ ὁποία δέν δύναται νά εἶναι μεγαλύτερη ἀπό ὅσο ἀπαιτεῖται γιά νά ἀνέλθει ὁ συνολικός παράγων «ἀποδοχές» του αὐτοῦ τοῦ φορολογικοῦ ἔτους στό ἐπίπεδο πού ἀπαιτεῖται, προκειμένου τό φορολογικό αὐτό ἔτος νά θεωρηθεῖ σάν ἔτος πού πρέπει νά ληφθεῖ ὑπόψη (reckonable year), κατά τήν ἔννοια τῆς νομοθεσίας τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου περί χορηγήσεως πιστώσεων εἰσφορῶν.

2. Γιά τή μετατροπή τοῦ παράγοντος «ἀποδοχές» σέ περιόδους ἀσφαλίσεως, διαιρεῖται ὁ παράγων «ἀποδοχές», ὁ ὁποῖος ἐπετεύχθη κατά τή διάρκεια τοῦ σχετικοῦ ἔτους ἐπιβολῆς φόρου ἐπί τοῦ εἰσοδήματος, κατά τήν ἔννοια τῆς νομοθεσίας τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου, διά τοῦ ποσοῦ τοῦ κατωτάτου ὁρίου μισθῶν πού ἔχει καθορισθεῖ γιά τό φορολογικό αὐτό ἔτος. Τό προκύπτον πηλίκο ἐκφράζεται ὑπό μορφή ἀκέραιου ἀριθμοῦ παραλειπομένων τῶν δεκαδικῶν. Ὁ ἀριθμός πού προκύπτει ἀπό τόν ὑπολογισμό αὐτό θεωρεῖται ὅτι ἀντιπροσωπεύει τόν ἀριθμό τῶν ἑβδομάδων ἀσφαλίσεως πού πραγματοποιήθηκαν ὑπό τή νομοθεσία τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου κατά τή διάρκεια αὐτοῦ τοῦ φορολογικοῦ ἔτους, ὑπό τόν ὅρο ὅτι ὁ ἀριθμός αὐτός δέν δύναται νά ὑπερβαίνει τόν ἀριθμό τῶν ἑβδομάδων κατά τή διάρκεια τῶν ὁποίων ἴσχυσε γιά τόν ἐνδιαφερόμενο ἡ προαναφερθεῖσα νομοθεσία κατά τό φορολογικό αὐτό ἔτος.

14. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 40 παράγραφος 3 περίπτωση α (ii), λαμβάνονται ὑπόψη μόνον οἱ περίοδοι κατά τίς ὁποῖες ὁ μισθωτός ἤ μή μισθωτός ἦταν ἀνίκανος πρός ἐργασία κατά τήν ἔννοια τῆς νομοθεσίας τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου.

15. 1. Γιά τόν ὑπολογισμό, βάσει τοῦ ἄρθρου 46 παράγραφος 2 περίπτωση α τοῦ κανονισμοῦ, τοῦ θεωρητικοῦ ποσοῦ τοῦ τμήματος τῆς συντάξεως πού ἀποτελεῖται ἀπό ἕνα πρόσθετο στοιχεῖο, κατά τήν ἔννοια τῆς νομοθεσίας τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου:

α) οἱ ὅροι «μισθοί», «εἰσφορές» καί «προσαυξήσεις», πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 47 παράγραφος 1 περίπτωση β τοῦ κανονισμοῦ, ὑποδηλώνουν τά πλεονάσματα τῶν παραγόντων «ἀποδοχές», κατά τήν ἔννοια τοῦ νόμου περί συντάξεων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τοῦ 1975 (Social Security Pensions

Act 1975) ἤ, κατά περίπτωση, τοῦ κανονισμοῦ περί τῶν συντάξεων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως στή Βόρειο 'Ιρλανδία τοῦ 1975 [Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975]'

β) ὁ μέσος ὅρος τῶν πλεονασμάτων τῶν παραγόντων «ἀποδοχές» ὑπολογίζεται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 47 παράγραφος 1 περίπτωση β τοῦ κανονισμοῦ, ἑρμηνευόμενος ὅπως ἀναφέρεται στήν ἀνωτέρω περίπτωση α μέ τή διαίρεση τοῦ συνόλου τῶν πλεονασμάτων, πού ἔχουν καταχωρηθεῖ βάσει τῆς νομοθεσίας τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου, διά τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐτῶν ἐπιβολῆς φόρου ἐπί τοῦ εἰσοδήματος, κατά τήν ἔννοια τῆς νομοθεσίας τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου (συμπεριλαμβανομένων καί τῶν κλασμάτων τῶν ἐτῶν), τά ὁποῖα ἔχουν συμπληρωθεῖ βάσει τῆς νομοθεσίας αὐτῆς, ἀπό τίς 6 'Απριλίου 1978 κατά τή διάρκεια τῆς σχετικῆς περιόδου ἀσφαλίσεως.

2. Γιά τόν ὑπολογισμό τοῦ ποσοῦ τμήματος συντάξεως πού ἀποτελεῖται ἀπό ἕνα πρόσθετο στοιχεῖο, κατά τήν ἔννοια τῆς νομοθεσίας τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου, οἱ ὅροι «περίοδοι ἀσφαλίσεως καί κατοικίας», πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 46 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ, ὑποδηλώνουν τίς περιόδους ἀσφαλίσεως καί κατοικίας πού ἔχουν συμπληρωθεῖ ἀπό τίς 6 'Απριλίου 1978.

61. Προστίθεται τό ἀκόλουθο παράρτημα:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

(ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 14γ παράγραφος 1 περίπτωση β)

Περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες πρόσωπο ὑπόκειται ταυτόχρονα στή νομοθεσία δύο Κρατῶν μελῶν

1. Ἄσκηση μή μισθωτῆς δραστηριότητος στό Βέλγιο καί μισθωτῆς δραστηριότητος σέ ἄλλο Κράτος μέλος, ἐκτός τοῦ Λουξεμβούργου. Ὅσον ἀφορᾶ τό Λουξεμβοῦργο, ἰσχύει ἡ ἀνταλλαγή ἐπιστολῶν μεταξύ Βελγίου καί Λουξεμβούργου τῆς 10ης καί 12ης 'Ιουλίου 1968.

2. Ἄσκηση μή μισθωτῆς δραατηριότητος στή Δανία καί μισθωτῆς δραστηριότητος σέ ἄλλο Κράτος μέλος ἀπό πρόσωπο πού κατοικεῖ στή Δανία.

3. Ἄσκηση μή μισθωτῆς γεωργικῆς δραστηριότητος στή Γερμανία καί μισθωτῆς δραστηριότητος σέ ἄλλο Κράτος μέλος.

4. Ἄσκηση μή μισθωτῆς δραστηριότητος στή Γαλλία καί μισθωτῆς δραστηριότητος σέ ἄλλο Κράτος μέλος, ἐκτός τοῦ Λουξεμβούργου.

5. Ἄσκηση μή μισθωτῆς γεωργικῆς δραστηριότητος στή Γαλλία καί μισθωτῆς δραστηριότητος στό Λουξεμβοῦργο.

6. Ἄσκηση μή μισθωτῆς δραστηριότητος στήν 'Ελλάδα καί μισθωτῆς δραστηριότητος σέ ἄλλο Κράτος μέλος.

7. Ἄσκηση μή μισθωτῆς δραστηριότητος στήν 'Ιταλία καί μισθωτῆς δραστηριότητος σέ ἄλλο Κράτος μέλος.».

"Αρθρο 2

1. 'Ο παρών κανονισμός δέν δημιουργεῖ κανένα δικαίωμα παροχῶν γιά περίοδο προγενέστερη τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος του.

2. Κάθε περίοδος ἀσφαλίσεως καθώς καί, κατά περίπτωση, κάθε περίοδος ἀπασχολήσεως, μή μισθωτῆς δραστηριότητος ἤ κατοικίας πού πραγματοποιήθηκε ὑπό τή νομοθεσία Κράτους μέλους πρό τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, λαμβάνεται ὑπόψη γιά τόν προσδιορισμό τῶν δικαιωμάτων πού γεννῶνται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

3. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1, δικαίωμα γεννᾶται, δυνάμει τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἀκόμη καί ἄν ἀναφέρεται σέ ἀσφαλιστικό κίνδυνο πού ἐπῆλθε πρό τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

4. Κάθε παροχή ἡ ὁποία δέν ἔχει ἐκκαθαρισθεῖ ἤ ἔχει ἀνασταλεῖ, λόγω τῆς ἰθαγενείας ἤ τῆς κατοικίας τοῦ ἐνδιαφερόμενου, ἐκκαθαρίζεται ἤ ἐπαναφέρεται, κατόπιν αἰτήσεως αὐτοῦ, ἀπό τήν ἡμερομηνία ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, μέ τήν ἐπιφύλαξη ὅτι προηγουμένως ἐκκαθαρισθέντα δικαιώματα δέν ρυθμίσθηκαν δι' ἐφάπαξ καταβολῆς.

5. Τά δικαιώματα τῶν ἐνδιαφερομένων, οἱ ὁποῖοι ἐπέτυχαν πρό τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ τήν ἐκκαθάριση συντάξεως, δύνανται νά ἀναθεωρηθοῦν, κατόπιν αἰτήσεώς τους, ἀφοῦ ληφθοῦν ὑπόψη οἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ. 'Η διάταξη αὐτή ἰσχύει ἐπίσης γιά τίς ὑπόλοιπες παροχές πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 78 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1408/71.

6. "Αν ἡ αἴτηση πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 4 ἤ στήν παράγραφο 5 ὑποβληθεῖ ἐντός προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπό τήν ἡμερομηνία ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τά δικαιώματα πού γεννῶνται δυνάμει τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ ἀποκτῶνται ἀπό τήν ἡμερομηνία αὐτή, χωρίς νά εἶναι δυνατόν νά ἀντιταχθοῦν στούς ἐνδιαφερόμενους οἱ διατάξεις τῆς νομοθεσίας Κράτους μέλους περί ἐκπτώσεως ἤ παραγραφῆς τῶν δικαιωμάτων.

7. "Αν ἡ αἴτηση πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 4 ἤ στήν παράγραφο 5 ὑποβληθεῖ μετά τή λήξη τῆς διετοῦς προθεσμίας ἀπό τήν ἔναρξη ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τά δικαιώματα ἀπό τά ὁποῖα δέν ἐξέπεσε ὁ δικαιοῦχος ἤ τά ὁποῖα δέν παρεγράφησαν ἀποκτῶνται ἀπό τήν ἡμερομηνία ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, μέ τήν ἐπιφύλαξη τυχόν εὐνοϊκότερων διατάξεων τῆς νομοθεσίας ἑνός Κράτους μέλους.

"Αρθρο 3

'Εκτός ἀπό τήν περίπτωση πού τά ἐνδιαφερόμενα Κράτη μέλη ἀποφασίσουν διαφορετικά, οἱ συμφωνίες πού συνάπτονται κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 36 παράγραφος 3, τοῦ ἄρθρου 63 παράγραφος 3 καί τοῦ ἄρθρου 70 παράγραφος 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1408/71, πρίν ἀπό τήν ἔναρξη ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, δέν ἰσχύουν γιά τά πρόσωπα στά ὁποῖα ἐπεκτείνεται τό εὐεργέτημα τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1408/71 βάσει τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

"Αρθρο 4

'Ο παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν πρώτη ἡμέρα τοῦ ἕβδομου μήνα ἀπό τή δημοσίευση στήν *'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων* τοῦ κανονισμοῦ περί προσαρμογῆς τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 574/72(1), γιά νά ἐπιτραπεῖ ἡ ἐφαρμογή του στούς μή μισθωτούς, καθώς καί στά μέλη τῶν οἰκογενειῶν τους.

'Ο παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

"Εγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 12 Μαΐου 1981.

Γιά τό Συμβούλιο

'Ο Πρόεδρος

G. BRAKS

(1) ΕΕ ἀριθ. L 74 τῆς 27. 3. 1972, σ. 1.